Evangelium secundum Matthæum

**Cap. 1 1 Liber generationis Jesu Christi filii David, filii
Abraham. 2 Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit
Jacob. Jacob autem genuit Judam, et fratres ejus. 3 Judas
autem genuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem
genuit Esron. Esron autem genuit Aram. 4 Aram autem
genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naasson.
Naasson autem genuit Salmon. 5 Salmon autem genuit
Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed
autem genuit Jesse. Jesse autem genuit David regem.
6 David autem rex genuit Salomonem ex ea quæ fuit
Uriæ. 7 Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem
genuit Abiam. Abias autem genuit Asa. 8 Asa autem
genuit Josophat. Josophat autem genuit Joram. Joram
autem genuit Oziam. 9 Ozias autem genuit Joatham.
Joatham autem genuit Achaz. Achaz autem genuit
Ezechiam. 10 Ezechias autem genuit Manassen. Manasses
autem genuit Amon. Amon autem genuit Josiam. 11 Josias
autem genuit Jechoniam, et fratres ejus in
transmigratione Babylonis. 12 Et post transmigrationem
Babylonis : Jechonias genuit Salathiel. Salathiel autem
genuit Zorobabel. 13 Zorobabel autem genuit Abiud.
Abiud autem genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor.
14 Azor autem genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Achim.
Achim autem genuit Eliud. 15 Eliud autem genuit Eleazar.
Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit
Jacob. 16 Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua
natus est Jesus, qui vocatur Christus. 17 Omnes itaque
generationes ab Abraham usque ad David, generationes
quatuordecim : et a David usque ad transmigrationem
Babylonis, generationes quatuordecim : et a
transmigratione Babylonis usque ad Christum,
generationes quatuordecim.**

**18 Christi autem generatio sic erat : cum esset desponsata
mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent inventa
est in utero habens de Spiritu Sancto. 19 Joseph autem vir**

ejus cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit
occulte dimittere eam. 20 Hæc autem eo cogitante, ecce
angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens : Joseph, fili
David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam :
quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. 21 Pariet
autem filium : et vocabis nomen ejus Jesum : ipse enim
salvum faciet populum suum a peccatis eorum. 22 Hoc
autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est
a Domino per prophetam dicentem : 23 Ecce virgo in utero
habebit, et pariet filium : et vocabunt nomen ejus
Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus.
24 Exsurgens autem Joseph a somno, fecit sicut præcepit
ei angelus Domini, et accepit conjugem suam. 25 Et non
cognoscebat eam donec peperit filium suum
primogenitum : et vocavit nomen ejus Jesum.

Cap. 2 1 Cum ergo natus esset Jesus in Bethlehem
Juda in diebus Herodis regis, ecce magi ab oriente
venerunt Jerosolymam, 2 dicentes : Ubi est qui natus est
rex Judæorum ? vidimus enim stellam ejus in oriente, et
venimus adorare eum. 3 Audiens autem Herodes rex,
turbatus est, et omnis Jerosolyma cum illo. 4 Et
congregans omnes principes sacerdotum, et scribas
populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur. 5 At
illi dixerunt : In Bethlehem Judæ : sic enim scriptum est
per prophetam :
6 Et tu Bethlehem terra Juda,
nequaquam minima es
in principibus Juda :
ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israël.
7 Tunc Herodes clam vocatis magis diligenter didicit ab
eis tempus stellæ, quæ apparuit eis : 8 et mittens illos in
Bethlehem, dixit : Ite, et interrogate diligenter de puero :
et cum inveneritis, renuntiate mihi, ut et ego veniens
adorem eum. 9 Qui cum audissent regem, abierunt, et
ecce stella, quam viderant in oriente, antecedebat eos,
usque dum veniens staret supra, ubi erat puer.
10 Videntes autem stellam gavisi sunt gaudio magno

valde. 11 Et intrantes domum, invenerunt puerum cum
Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : et
apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus,
et myrrham. 12 Et responso accepto in somnis ne redirent
ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in regionem
suam.

13 Qui cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in
somnis Joseph, dicens : Surge, et accipe puerum, et
matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum
dicam tibi. Futurum est enim ut Herodes quærat puerum
ad perdendum eum. 14 Qui consurgens accepit puerum et
matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum : 15 et erat ibi
usque ad obitum Herodis : ut adimpleretur quod dictum
est a Domino per prophetam dicentem : Ex Ægypto vocavi
filium meum. 16 Tunc Herodes videns quoniam illusus
esset a magis, iratus est valde, et mittens occidit omnes
pueros, qui erant in Bethlehem, et in omnibus finibus ejus,
a bimatu et infra secundum tempus, quod exquisierat a
magis. 17 Tunc adimpletum est quod dictum est per
Jeremiam prophetam dicentem :
18 Vox in Rama audita est
ploratus, et ululatus multus :
Rachel plorans filios suos,
et noluit consolari, quia non sunt.

19 Defuncto autem Herode, ecce angelus Domini apparuit
in somnis Joseph in Ægypto, 20 dicens : Surge, et accipe
puerum, et matrem ejus, et vade in terram Israël :
defuncti sunt enim qui quærebant animam pueri. 21 Qui
consurgens, accepit puerum, et matrem ejus, et venit in
terram Israël. 22 Audiens autem quod Archelaus regnaret
in Judæa pro Herode patre suo, timuit illo ire : et
admonitus in somnis, secessit in partes Galilææ. 23 Et
veniens habitavit in civitate quæ vocatur Nazareth : ut
adimpleretur quod dictum est per prophetas : Quoniam
Nazaræus vocabitur.

Cap. 3 1 In diebus autem illis venit Joannes Baptista
prædicans in deserto Judææ, 2 et dicens : Pœnitentiam
agite : appropinquavit enim regnum cælorum. 3 Hic est
enim, qui dictus est per Isaiam prophetam dicentem :
Vox clamantis in deserto :
Parate viam Domini ;
rectas facite semitas ejus.
4 Ipse autem Joannes habebat vestimentum de pilis
camelorum, et zonam pelliceam circa lumbos suos : esca
autem ejus erat locustæ, et mel silvestre. 5 Tunc exibat ad
eum Jerosolyma, et omnis Judæa, et omnis regio circa
Jordanem ; 6 et baptizabantur ab eo in Jordane,
confitentes peccata sua. 7 Videns autem multos
pharisæorum, et sadducæorum, venientes ad baptismum
suum, dixit eis : Progenies viperarum, quis demonstravit
vobis fugere a ventura ira ? 8 Facite ergo fructum dignum
pœnitentiæ. 9 Et ne velitis dicere intra vos : Patrem
habemus Abraham. Dico enim vobis quoniam potens est
Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ. 10 Jam
enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo
arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in
ignem mittetur. 11 Ego quidem baptizo vos in aqua in
pœnitentiam : qui autem post me venturus est, fortior me
est, cujus non sum dignus calceamenta portare : ipse vos
baptizabit in Spiritu Sancto, et igni. 12 Cujus ventilabrum
in manu sua : et permundabit aream suam : et
congregabit triticum suum in horreum, paleas autem
comburet igni inextinguibili.

13 Tunc venit Jesus a Galilæa in Jordanem ad Joannem, ut
baptizaretur ab eo. 14 Joannes autem prohibebat eum,
dicens : Ego a te debeo baptizari, et tu venis ad me ?
15 Respondens autem Jesus, dixit ei : Sine modo : sic enim
decet nos implere omnem justitiam. Tunc dimisit eum.
16 Baptizatus autem Jesus, confestim ascendit de aqua, et
ecce aperti sunt ei cæli : et vidit Spiritum Dei
descendentem sicut columbam, et venientem super se.

17 Et ecce vox de cælis dicens : Hic est Filius meus
dilectus, in quo mihi complacui.

Cap. 4 1 Tunc Jesus ductus est in desertum a Spiritu,
ut tentaretur a diabolo. 2 Et cum jejunasset quadraginta
diebus, et quadraginta noctibus, postea esuriit. 3 Et
accedens tentator dixit ei : Si Filius Dei es, dic ut lapides
isti panes fiant. 4 Qui respondens dixit : Scriptum est :
Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod
procedit de ore Dei. 5 Tunc assumpsit eum diabolus in
sanctam civitatem, et statuit eum super pinnaculum
templi, 6 et dixit ei : Si Filius Dei es, mitte te deorsum.
Scriptum est enim : Quia angelis suis mandavit de te, et in
manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem
tuum. 7 Ait illi Jesus : Rursum scriptum est : Non tentabis
Dominum Deum tuum. 8 Iterum assumpsit eum diabolus in
montem excelsum valde : et ostendit ei omnia regna
mundi, et gloriam eorum, 9 et dixit ei : Hæc omnia tibi
dabo, si cadens adoraveris me. 10 Tunc dicit ei Jesus :
Vade Satana : Scriptum est enim : Dominum Deum tuum
adorabis, et illi soli servies. 11 Tunc reliquit eum diabolus :
et ecce angeli accesserunt, et ministrabant ei.

12 Cum autem audisset Jesus quod Joannes traditus esset,
secessit in Galilæam : 13 et, relicta civitate Nazareth,
venit, et habitavit in Capharnaum maritima, in finibus
Zabulon et Nephthalim : 14 ut adimpleretur quod dictum
est per Isaiam prophetam :
15 Terra Zabulon, et terra Nephthalim,
via maris trans Jordanem,
Galilæa gentium :
16 populus, qui sedebat in tenebris,
vidit lucem magnam :
et sedentibus in regione umbræ mortis,
lux orta est eis.
17 Exinde cœpit Jesus prædicare, et dicere : Pœnitentiam
agite : appropinquavit enim regnum cælorum.

[18] Ambulans autem Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos
fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem
ejus, mittentes rete in mare (erant enim piscatores), [19] et
ait illis : Venite post me, et faciam vos fieri piscatores
hominum. [20] At illi continuo relictis retibus secuti sunt
eum. [21] Et procedens inde, vidit alios duos fratres,
Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, in navi cum
Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua : et vocavit
eos. [22] Illi autem statim relictis retibus et patre, secuti
sunt eum. [23] Et circuibat Jesus totam Galilæam, docens in
synagogis eorum, et prædicans Evangelium regni : et
sanans omnem languorem, et omnem infirmitatem in
populo. [24] Et abiit opinio ejus in totam Syriam, et
obtulerunt ei omnes male habentes, variis languoribus, et
tormentis comprehensos, et qui dæmonia habebant, et
lunaticos, et paralyticos, et curavit eos : [25] et secutæ sunt
eum turbæ multæ de Galilæa, et Decapoli, et de
Jerosolymis, et de Judæa, et de trans Jordanem.

Cap. 5 [1] Videns autem Jesus turbas, ascendit in
montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli
ejus, [2] et aperiens os suum docebat eos dicens : [3] Beati
pauperes spiritu : quoniam ipsorum est regnum cælorum.
[4] Beati mites : quoniam ipsi possidebunt terram. [5] Beati
qui lugent : quoniam ipsi consolabuntur. [6] Beati qui
esuriunt et sitiunt justitiam : quoniam ipsi saturabuntur.
[7] Beati misericordes : quoniam ipsi misericordiam
consequentur. [8] Beati mundo corde : quoniam ipsi Deum
videbunt. [9] Beati pacifici : quoniam filii Dei vocabuntur.
[10] Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam :
quoniam ipsorum est regnum cælorum. [11] Beati estis cum
maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint
omne malum adversum vos mentientes, propter me :
[12] gaudete, et exsultate, quoniam merces vestra copiosa
est in cælis. Sic enim persecuti sunt prophetas, qui
fuerunt ante vos.

[13] Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo

salietur ? ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et
conculcetur ab hominibus. 14 Vos estis lux mundi. Non
potest civitas abscondi supra montem posita, 15 neque
accendunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super
candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. 16 Sic
luceat lux vestra coram hominibus : ut videant opera
vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis
est.

17 Nolite putare quoniam veni solvere legem aut
prophetas : non veni solvere, sed adimplere. 18 Amen
quippe dico vobis, donec transeat cælum et terra, jota
unum aut unus apex non præteribit a lege, donec omnia
fiant. 19 Qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis,
et docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno
cælorum : qui autem fecerit et docuerit, hic magnus
vocabitur in regno cælorum. 20 Dico enim vobis, quia nisi
abundaverit justitia vestra plus quam scribarum et
pharisæorum, non intrabitis in regnum cælorum.

21 Audistis quia dictum est antiquis : Non occides : qui
autem occiderit, reus erit judicio. 22 Ego autem dico
vobis : quia omnis qui irascitur fratri suo, reus erit judicio.
Qui autem dixerit fratri suo, raca : reus erit concilio. Qui
autem dixerit, fatue : reus erit gehennæ ignis. 23 Si ergo
offers munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris quia
frater tuus habet aliquid adversum te : 24 relinque ibi
munus tuum ante altare, et vade prius reconciliari fratri
tuo : et tunc veniens offeres munus tuum. 25 Esto
consentiens adversario tuo cito dum es in via cum eo : ne
forte tradat te adversarius judici, et judex tradat te
ministro : et in carcerem mittaris. 26 Amen dico tibi, non
exies inde, donec reddas novissimum quadrantem.

27 Audistis quia dictum est antiquis : Non mœchaberis.
28 Ego autem dico vobis : quia omnis qui viderit mulierem
ad concupiscendum eam, jam mœchatus est eam in corde
suo. 29 Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue

eum, et projice abs te : expedit enim tibi ut pereat unum
membrorum tuorum, quam totum corpus tuum mittatur in
gehennam. 30 Et si dextra manus tua scandalizat te,
abscide eam, et projice abs te : expedit enim tibi ut
pereat unum membrorum tuorum, quam totum corpus
tuum eat in gehennam. 31 Dictum est autem : Quicumque
dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudii. 32 Ego
autem dico vobis : quia omnis qui dimiserit uxorem suam,
excepta fornicationis causa, facit eam mœchari : et qui
dimissam duxerit, adulterat.

33 Iterum audistis quia dictum est antiquis : Non
perjurabis : reddes autem Domino juramenta tua. 34 Ego
autem dico vobis, non jurare omnino, neque per cælum,
quia thronus Dei est : 35 neque per terram, quia scabellum
est pedum ejus : neque per Jerosolymam, quia civitas est
magni regis : 36 neque per caput tuum juraveris, quia non
potes unum capillum album facere, aut nigrum. 37 Sit
autem sermo vester, est, est : non, non : quod autem his
abundantius est, a malo est.

38 Audistis quia dictum est : Oculum pro oculo, et dentem
pro dente. 39 Ego autem dico vobis, non resistere malo :
sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam,
præbe illi et alteram : 40 et ei, qui vult tecum judicio
contendere, et tunicam tuam tollere, dimitte ei et
pallium : 41 et quicumque te angariaverit mille passus,
vade cum illo et alia duo. 42 Qui petit a te, da ei : et
volenti mutuari a te, ne avertaris.

43 Audistis quia dictum est : Diliges proximum tuum, et
odio habebis inimicum tuum. 44 Ego autem dico vobis :
diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, et
orate pro persequentibus et calumniantibus vos : 45 ut
sitis filii Patris vestri, qui in cælis est : qui solem suum
oriri facit super bonos et malos : et pluit super justos et
injustos. 46 Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam
mercedem habebitis ? nonne et publicani hoc faciunt ?

47 Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius
facitis ? nonne et ethnici hoc faciunt ? 48 Estote ergo vos
perfecti, sicut et Pater vester cælestis perfectus est.

Cap. 6 1 Attendite ne justitiam vestram faciatis
coram hominibus, ut videamini ab eis : alioquin
mercedem non habebitis apud Patrem vestrum qui in
cælis est. 2 Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba
canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, et in
vicis, ut honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis,
receperunt mercedem suam. 3 Te autem faciente
eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera
tua : 4 ut sit eleemosyna tua in abscondito, et Pater tuus,
qui videt in abscondito, reddet tibi.

5 Et cum oratis, non eritis sicut hypocritæ qui amant in
synagogis et in angulis platearum stantes orare, ut
videantur ab hominibus : amen dico vobis, receperunt
mercedem suam. 6 Tu autem cum oraveris, intra in
cubiculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in
abscondito : et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet
tibi. 7 Orantes autem, nolite multum loqui, sicut ethnici,
putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur. 8 Nolite
ergo assimilari eis : scit enim Pater vester, quid opus sit
vobis, antequam petatis eum. 9 Sic ergo vos orabitis :
Pater noster, qui es in cælis,
sanctificetur nomen tuum.
10 Adveniat regnum tuum ;
fiat voluntas tua, sicut in cælo et in terra.
11 Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie,
12 et dimitte nobis debita nostra,
sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.
13 Et ne nos inducas in tentationem,
sed libera nos a malo. Amen.
14 Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum : dimittet
et vobis Pater vester cælestis delicta vestra. 15 Si autem
non dimiseritis hominibus : nec Pater vester dimittet vobis
peccata vestra.

16 Cum autem jejunatis, nolite fieri sicut hypocritæ,
tristes. Exterminant enim facies suas, ut appareant
hominibus jejunantes. Amen dico vobis, quia receperunt
mercedem suam. 17 Tu autem, cum jejunas, unge caput
tuum, et faciem tuam lava, 18 ne videaris hominibus
jejunans, sed Patri tuo, qui est in abscondito : et Pater
tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.

19 Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra : ubi
ærugo, et tinea demolitur : et ubi fures effodiunt, et
furantur. 20 Thesaurizate autem vobis thesauros in cælo,
ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, et ubi fures non
effodiunt, nec furantur. 21 Ubi enim est thesaurus tuus, ibi
est et cor tuum. 22 Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si
oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit.
23 Si autem oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum
tenebrosum erit. Si ergo lumen, quod in te est, tenebræ
sunt : ipsæ tenebræ quantæ erunt ? 24 Nemo potest
duobus dominis servire : aut enim unum odio habebit, et
alterum diliget : aut unum sustinebit, et alterum
contemnet. Non potestis Deo servire et mammonæ.
25 Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid
manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne
anima plus est quam esca, et corpus plus quam
vestimentum ? 26 Respicite volatilia cæli, quoniam non
serunt, neque metunt, neque congregant in horrea : et
Pater vester cælestis pascit illa. Nonne vos magis pluris
estis illis ? 27 Quis autem vestrum cogitans potest adjicere
ad staturam suam cubitum unum ? 28 Et de vestimento
quid solliciti estis ? Considerate lilia agri quomodo
crescunt : non laborant, neque nent. 29 Dico autem vobis,
quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est
sicut unum ex istis. 30 Si autem fœnum agri, quod hodie
est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit, quanto
magis vos modicæ fidei ? 31 Nolite ergo solliciti esse,
dicentes : Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo
operiemur ? 32 hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit

enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. 33 Quærite
ergo primum regnum Dei, et justitiam ejus : et hæc omnia
adjicientur vobis. 34 Nolite ergo solliciti esse in crastinum.
Crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi : sufficit diei
malitia sua.

Cap. 7 1 Nolite judicare, ut non judicemini. 2 In quo
enim judicio judicaveritis, judicabimini : et in qua
mensura mensi fueritis, remetietur vobis. 3 Quid autem
vides festucam in oculo fratris tui, et trabem in oculo tuo
non vides ? 4 aut quomodo dicis fratri tuo : Sine ejiciam
festucam de oculo tuo, et ecce trabs est in oculo tuo ?
5 Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo, et tunc
videbis ejicere festucam de oculo fratris tui. 6 Nolite dare
sanctum canibus : neque mittatis margaritas vestras ante
porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis, et conversi
dirumpant vos.

7 Petite, et dabitur vobis : quærite, et invenietis : pulsate,
et aperietur vobis. 8 Omnis enim qui petit, accipit : et qui
quærit, invenit : et pulsanti aperietur. 9 Aut quis est ex
vobis homo, quem si petierit filius suus panem, numquid
lapidem porriget ei ? 10 aut si piscem petierit, numquid
serpentem porriget ei ? 11 Si ergo vos, cum sitis mali,
nostis bona data dare filiis vestris : quanto magis Pater
vester, qui in cælis est, dabit bona petentibus se ?

12 Omnia ergo quæcumque vultis ut faciant vobis
homines, et vos facite illis. Hæc est enim lex, et
prophetæ. 13 Intrate per angustam portam : quia lata
porta, et spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, et
multi sunt qui intrant per eam. 14 Quam angusta porta, et
arcta via est, quæ ducit ad vitam : et pauci sunt qui
inveniunt eam !

15 Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in
vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces :
16 a fructibus eorum cognoscetis eos. Numquid colligunt

de spinas uvas, aut de tribulis ficus ? [17] Sic omnis arbor
bona fructus bonos facit : mala autem arbor malos fructus
facit. [18] Non potest arbor bona malos fructus facere :
neque arbor mala bonos fructus facere. [19] Omnis arbor,
quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem
mittetur. [20] Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos.

[21] Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in
regnum cælorum : sed qui facit voluntatem Patris mei, qui
in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum. [22] Multi
dicent mihi in illa die : Domine, Domine, nonne in nomine
tuo prophetavimus, et in nomine tuo dæmonia ejecimus,
et in nomine tuo virtutes multas fecimus ? [23] Et tunc
confitebor illis : Quia numquam novi vos : discedite a me,
qui operamini iniquitatem. [24] Omnis ergo qui audit verba
mea hæc, et facit ea, assimilabitur viro sapienti, qui
ædificavit domum suam supra petram, [25] et descendit
pluvia, et venerunt flumina, et flaverunt venti, et irruerunt
in domum illam, et non cecidit : fundata enim erat super
petram. [26] Et omnis qui audit verba mea hæc, et non facit
ea, similis erit viro stulto, qui ædificavit domum suam
super arenam : [27] et descendit pluvia, et venerunt
flumina, et flaverunt venti, et irruerunt in domum illam, et
cecidit, et fuit ruina illius magna. [28] Et factum est : cum
consummasset Jesus verba hæc, admirabantur turbæ
super doctrina ejus. [29] Erat enim docens eos sicut
potestatem habens, et non sicut scribæ eorum, et
pharisæi.

Cap. 8 [1] Cum autem descendisset de monte, secutæ
sunt eum turbæ multæ : [2] et ecce leprosus veniens,
adorabat eum, dicens : Domine, si vis, potes me mundare.
[3] Et extendens Jesus manum, tetigit eum, dicens : Volo :
mundare. Et confestim mundata est lepra ejus. [4] Et ait illi
Jesus : Vide, nemini dixeris : sed vade, ostende te
sacerdoti, et offer munus, quod præcepit Moyses, in
testimonium illis.

5 Cum autem introisset Capharnaum, accessit ad eum
centurio, rogans eum, 6 et dicens : Domine, puer meus
jacet in domo paralyticus, et male torquetur. 7 Et ait illi
Jesus : Ego veniam, et curabo eum. 8 Et respondens
centurio, ait : Domine, non sum dignus ut intres sub
tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanabitur puer
meus. 9 Nam et ego homo sum sub potestate constitutus,
habens sub me milites, et dico huic : Vade, et vadit : et
alii : Veni, et venit : et servo meo : Fac hoc, et facit.
10 Audiens autem Jesus miratus est, et sequentibus se
dixit : Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israël.
11 Dico autem vobis, quod multi ab oriente et occidente
venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in
regno cælorum : 12 filii autem regni ejicientur in tenebras
exteriores : ibi erit fletus et stridor dentium. 13 Et dixit
Jesus centurioni : Vade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et
sanatus est puer in illa hora.

14 Et cum venisset Jesus in domum Petri, vidit socrum ejus
jacentem, et febricitantem : 15 et tetigit manum ejus, et
dimisit eam febris, et surrexit, et ministrabat eis.

16 Vespere autem facto, obtulerunt ei multos dæmonia
habentes : et ejiciebat spiritus verbo, et omnes male
habentes curavit : 17 ut adimpleretur quod dictum est per
Isaiam prophetam, dicentem :
Ipse infirmitates nostras accepit :
et ægrotationes nostras portavit.
18 Videns autem Jesus turbas multas circum se, jussit ire
trans fretum.

19 Et accedens unus scriba, ait illi : Magister, sequar te,
quocumque ieris. 20 Et dicit ei Jesus : Vulpes foveas
habent, et volucres cæli nidos ; Filius autem hominis non
habet ubi caput reclinet. 21 Alius autem de discipulis ejus
ait illi : Domine, permitte me primum ire, et sepelire
patrem meum. 22 Jesus autem ait illi : Sequere me, et
dimitte mortuos sepelire mortuos suos.

23 Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum
disciopuli ejus : 24 et ecce motus magnus factus est in mari,
ita ut navicula operiretur fluctibus : ipse vero dormiebat.
25 Et accesserunt ad eum discipuli ejus, et suscitaverunt
eum, dicentes : Domine, salva nos : perimus. 26 Et dicit eis
Jesus : Quid timidi estis, modicæ fidei ? Tunc surgens
imperavit ventis, et mari, et facta est tranquillitas magna.
27 Porro homines mirati sunt, dicentes : Qualis est hic,
quia venti et mare obediunt ei ?

28 Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum,
occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis
exeuntes, sævi nimis, ita ut nemo posset transire per viam
illam. 29 Et ecce clamaverunt, dicentes : Quid nobis et tibi,
Jesu fili Dei ? Venisti huc ante tempus torquere nos ?
30 Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum
pascens. 31 Dæmones autem rogabant eum, dicentes : Si
ejicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. 32 Et ait
illis : Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos, et ecce
impetu abiit totus grex per præceps in mare : et mortui
sunt in aquis. 33 Pastores autem fugerunt : et venientes in
civitatem, nuntiaverunt omnia, et de eis qui dæmonia
habuerant. 34 Et ecce tota civitas exiit obviam Jesu : et
viso eo, rogabant ut transiret a finibus eorum.

Cap. 9 1 Et ascendens in naviculam, transfretavit, et
venit in civitatem suam. 2 Et ecce offerebant ei
paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem
illorum, dixit paralytico : Confide fili, remittuntur tibi
peccata tua. 3 Et ecce quidam de scribis dixerunt intra
se : Hic blasphemat. 4 Et cum vidisset Jesus cogitationes
eorum, dixit : Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris ?
5 Quid est facilius dicere : Dimittuntur tibi peccata tua :
an dicere : Surge, et ambula ? 6 Ut autem sciatis, quia
Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi
peccata, tunc ait paralytico : Surge, tolle lectum tuum, et
vade in domum tuam. 7 Et surrexit, et abiit in domum

suam. 8 Videntes autem turbæ timuerunt, et
glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem
hominibus.

9 Et, cum transiret inde Jesus, vidit hominem sedentem in
telonio, Matthæum nomine. Et ait illi : Sequere me. Et
surgens, secutus est eum. 10 Et factum est, discumbente
eo in domo, ecce multi publicani et peccatores venientes,
discumbebant cum Jesu, et discipulis ejus. 11 Et videntes
pharisæi, dicebant discipulis ejus : Quare cum publicanis
et peccatoribus manducat magister vester ? 12 At Jesus
audiens, ait : Non est opus valentibus medicus, sed male
habentibus. 13 Euntes autem discite quid est :
Misericordiam volo, et non sacrificium. Non enim veni
vocare justos, sed peccatores. 14 Tunc accesserunt ad
eum discipuli Joannis, dicentes : Quare nos, et pharisæi,
jejunamus frequenter : discipuli autem tui non jejunant ?
15 Et ait illis Jesus : Numquid possunt filii sponsi lugere,
quamdiu cum illis est sponsus ? Venient autem dies cum
auferetur ab eis sponsus : et tunc jejunabunt. 16 Nemo
autem immittit commissuram panni rudis in vestimentum
vetus : tollit enim plenitudinem ejus a vestimento, et pejor
scissura fit. 17 Neque mittunt vinum novum in utres
veteres : alioquin rumpuntur utres, et vinum effunditur, et
utres pereunt. Sed vinum novum in utres novos mittunt : et
ambo conservantur.

18 Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps unus accessit,
et adorabat eum, dicens : Domine, filia mea modo
defuncta est : sed veni, impone manum tuam super eam,
et vivet. 19 Et surgens Jesus, sequebatur eum, et discipuli
ejus. 20 Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur
duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam
vestimenti ejus. 21 Dicebat enim intra se : Si tetigero
tantum vestimentum ejus, salva ero. 22 At Jesus conversus,
et videns eam, dixit : Confide, filia, fides tua te salvam
fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora.

23 Et cum venisset Jesus in domum principis, et vidisset
tibicines et turbam tumultuantem, dicebat : 24 Recedite :
non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant
eum. 25 Et cum ejecta esset turba, intravit : et tenuit
manum ejus, et surrexit puella. 26 Et exiit fama hæc in
universam terram illam.

27 Et transeunte inde Jesu, secuti sunt eum duo cæci,
clamantes, et dicentes : Miserere nostri, fili David. 28 Cum
autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci. Et dicit
eis Jesus : Creditis quia hoc possum facere vobis ? Dicunt
ei : Utique, Domine. 29 Tunc tetigit oculos eorum, dicens :
Secundum fidem vestram, fiat vobis. 30 Et aperti sunt oculi
eorum : et comminatus est illis Jesus, dicens : Videte ne
quis sciat. 31 Illi autem exeuntes, diffamaverunt eum in
tota terra illa.

32 Egressis autem illis, ecce obtulerunt ei hominem
mutum, dæmonium habentem. 33 Et ejecto dæmonio,
locutus est mutus, et miratæ sunt turbæ, dicentes :
Numquam apparuit sic in Israël. 34 Pharisæi autem
dicebant : In principe dæmoniorum ejicit dæmones.

35 Et circuibat Jesus omnes civitates, et castella, docens in
synagogis eorum, et prædicans Evangelium regni, et
curans omnem languorem, et omnem infirmitatem.
36 Videns autem turbas, misertus est eis : quia erant
vexati, et jacentes sicut oves non habentes pastorem.
37 Tunc dicit discipulis suis : Messis quidem multa,
operarii autem pauci. 38 Rogate ergo Dominum messis, ut
mittat operarios in messem suam.

Cap. 10 1 Et convocatis duodecim discipulis suis,
dedit illis potestatem spirituum immundorum, ut ejicerent
eos, et curarent omnem languorem, et omnem
infirmitatem. 2 Duodecim autem Apostolorum nomina sunt
hæc. Primus, Simon, qui dicitur Petrus : et Andreas frater
ejus, 3 Jacobus Zebedæi, et Joannes frater ejus, Philippus,

et Bartholomæus, Thomas, et Matthæus publicanus,
Jacobus Alphæi, et Thaddæus, 4 Simon Chananæus, et
Judas Iscariotes, qui et tradidit eum.

5 Hos duodecim misit Jesus, præcipiens eis, dicens : In
viam gentium ne abieritis, et in civitates Samaritanorum
ne intraveritis : 6 sed potius ite ad oves quæ perierunt
domus Israël. 7 Euntes autem prædicate, dicentes : Quia
appropinquavit regnum cælorum. 8 Infirmos curate,
mortuos suscitate, leprosos mundate, dæmones ejicite :
gratis accepistis, gratis date. 9 Nolite possidere aurum,
neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris : 10 non
peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta,
neque virgam : dignus enim est operarius cibo suo. 11 In
quamcumque autem civitatem aut castellum intraveritis,
interrogate, quis in ea dignus sit : et ibi manete donec
exeatis. 12 Intrantes autem in domum, salutate eam,
dicentes : Pax huic domui. 13 Et siquidem fuerit domus illa
digna, veniet pax vestra super eam : si autem non fuerit
digna, pax vestra revertetur ad vos. 14 Et quicumque non
receperit vos, neque audierit sermones vestros : exeunte
foras de domo, vel civitate, excutite pulverem de pedibus
vestris. 15 Amen dico vobis : Tolerabilius erit terræ
Sodomorum et Gomorrhæorum in die judicii, quam illi
civitati.

16 Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote
ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut
columbæ. 17 Cavete autem ab hominibus. Tradent enim
vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos : 18 et
ad præsides, et ad reges ducemini propter me in
testimonium illis, et gentibus. 19 Cum autem tradent vos,
nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini : dabitur
enim vobis in illa hora, quid loquamini : 20 non enim vos
estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur
in vobis. 21 Tradet autem frater fratrem in mortem, et
pater filium : et insurgent filii in parentes, et morte eos
afficient : 22 et eritis odio omnibus propter nomen meum :

qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

23 Cum autem persequentur vos in civitate ista, fugite in
aliam. Amen dico vobis, non consummabitis civitates
Israël, donec veniat Filius hominis. 24 Non est discipulus
super magistrum, nec servus super dominum suum :
25 sufficit discipulo ut sit sicut magister ejus, et servo,
sicut dominus ejus. Si patremfamilias Beelzebub
vocaverunt, quanto magis domesticos ejus ? 26 Ne ergo
timueritis eos. Nihil enim est opertum, quod non
revelabitur : et occultum, quod non scietur. 27 Quod dico
vobis in tenebris, dicite in lumine : et quod in aure auditis,
prædicate super tecta. 28 Et nolite timere eos qui occidunt
corpus, animam autem non possunt occidere : sed potius
timete eum, qui potest et animam et corpus perdere in
gehennam. 29 Nonne duo passeres asse veneunt ? et unus
ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. 30 Vestri
autem capilli capitis omnes numerati sunt. 31 Nolite ergo
timere : multis passeribus meliores estis vos. 32 Omnis
ergo qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et
ego eum coram Patre meo, qui in cælis est. 33 Qui autem
negaverit me coram hominibus, negabo et ego eum
coram Patre meo, qui in cælis est. 34 Nolite arbitrari quia
pacem venerim mittere in terram : non veni pacem
mittere, sed gladium : 35 veni enim separare hominem
adversus patrem suum, et filiam adversus matrem suam,
et nurum adversus socrum suam : 36 et inimici hominis,
domestici ejus. 37 Qui amat patrem aut matrem plus
quam me, non est me dignus : et qui amat filium aut filiam
super me, non est me dignus. 38 Et qui non accipit crucem
suam, et sequitur me, non est me dignus. 39 Qui invenit
animam suam, perdet illam : et qui perdiderit animam
suam propter me, inveniet eam. 40 Qui recipit vos, me
recipit : et qui me recipit, recipit eum qui me misit. 41 Qui
recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem
prophetæ accipiet : et qui recipit justum in nomine justi,
mercedem justi accipiet. 42 Et quicumque potum dederit
uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ tantum in

nomine discipuli : amen dico vobis, non perdet mercedem
suam.

Cap. 11 1 Et factum est, cum consummasset Jesus,
præcipiens duodecim discipulis suis, transiit inde ut
doceret, et prædicaret in civitatibus eorum.

2 Joannes autem cum audisset in vinculis opera Christi,
mittens duos de discipulis suis, 3 ait illi : Tu es, qui
venturus es, an alium exspectamus ? 4 Et respondens
Jesus ait illis : Euntes renuntiate Joanni quæ audistis, et
vidistis. 5 Cæci vident, claudi ambulant, leprosi
mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes
evangelizantur : 6 et beatus est, qui non fuerit
scandalizatus in me.

7 Illis autem abeuntibus, cœpit Jesus dicere ad turbas de
Joanne : Quid existis in desertum videre ? arundinem
vento agitatam ? 8 Sed quid existis videre ? hominem
mollibus vestitum ? Ecce qui mollibus vestiuntur, in
domibus regum sunt. 9 Sed quid existis videre ?
prophetam ? Etiam dico vobis, et plus quam prophetam.
10 Hic est enim de quo scriptum est : Ecce ego mitto
angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam
tuam ante te. 11 Amen dico vobis, non surrexit inter natos
mulierum major Joanne Baptista : qui autem minor est in
regno cælorum, major est illo. 12 A diebus autem Joannis
Baptistæ usque nunc, regnum cælorum vim patitur, et
violenti rapiunt illud. 13 Omnes enim prophetæ et lex
usque ad Joannem prophetaverunt : 14 et si vultis
recipere, ipse est Elias, qui venturus est. 15 Qui habet
aures audiendi, audiat.

16 Cui autem similem æstimabo generationem istam ?
Similis est pueris sedentibus in foro : qui clamantes
coæqualibus 17 dicunt : Cecinimus vobis, et non saltastis :
lamentavimus, et non planxistis. 18 Venit enim Joannes
neque manducans, neque bibens, et dicunt : Dæmonium

habet. 19 Venit Filius hominis manducans, et bibens, et
dicunt : Ecce homo vorax, et potator vini, publicanorum et
peccatorum amicus. Et justificata est sapientia a filiis
suis.

20 Tunc cœpit exprobrare civitatibus, in quibus factæ sunt
plurimæ virtutes ejus, quia non egissent pœnitentiam :
21 Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida : quia, si in Tyro et
Sidone factæ essent virtutes quæ factæ sunt in vobis,
olim in cilicio et cinere pœnitentiam egissent.
22 Verumtamen dico vobis : Tyro et Sidoni remissius erit in
die judicii, quam vobis. 23 Et tu Capharnaum, numquid
usque in cælum exaltaberis ? usque in infernum
descendes, quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes quæ
factæ sunt in te, forte mansissent usque in hanc diem.
24 Verumtamen dico vobis, quia terræ Sodomorum
remissius erit in die judicii, quam tibi.

25 In illo tempore respondens Jesus dixit : Confiteor tibi,
Pater, Domine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a
sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. 26 Ita
Pater : quoniam sic fuit placitum ante te. 27 Omnia mihi
tradita sunt a Patre meo. Et nemo novit Filium, nisi Pater :
neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius
revelare. 28 Venite ad me omnes qui laboratis, et onerati
estis, et ego reficiam vos. 29 Tollite jugum meum super
vos, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : et
invenietis requiem animabus vestris. 30 Jugum enim meum
suave est, et onus meum leve.

Cap. 12 1 In illo tempore abiit Jesus per sata
sabbato : discipuli autem ejus esurientes cœperunt
vellere spicas, et manducare. 2 Pharisæi autem videntes,
dixerunt ei : Ecce discipuli tui faciunt quod non licet
facere sabbatis. 3 At ille dixit eis : Non legistis quid
fecerit David, quando esuriit, et qui cum eo erant :
4 quomodo intravit in domum Dei, et panes propositionis
comedit, quos non licebat ei edere, neque his qui cum eo

erant, nisi solis sacerdotibus ? 5 aut non legistis in lege
quia sabbatis sacerdotes in templo sabbatum violant, et
sine crimine sunt ? 6 Dico autem vobis, quia templo major
est hic. 7 Si autem sciretis, quid est : Misericordiam volo,
et non sacrificium : numquam condemnassetis
innocentes : 8 dominus enim est Filius hominis etiam
sabbati.

9 Et cum inde transisset, venit in synagogam eorum. 10 Et
ecce homo manum habens aridam, et interrogabant eum,
dicentes : Si licet sabbatis curare ? ut accusarent eum.
11 Ipse autem dixit illis : Quis erit ex vobis homo, qui
habeat ovem unam, et si ceciderit hæc sabbatis in
foveam, nonne tenebit et levabit eam ? 12 Quanto magis
melior est homo ove ? itaque licet sabbatis benefacere.
13 Tunc ait homini : Extende manum tuam. Et extendit, et
restituta est sanitati sicut altera. 14 Exeuntes autem
pharisæi, consilium faciebant adversus eum, quomodo
perderent eum. 15 Jesus autem sciens recessit inde : et
secuti sunt eum multi, et curavit eos omnes : 16 et
præcepit eis ne manifestum eum facerent. 17 Ut
adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam,
dicentem :
18 Ecce puer meus, quem elegi, dilectus meus,
in quo bene complacuit animæ meæ.
Ponam spiritum meum super eum,
et judicium gentibus nuntiabit.
19 Non contendet, neque clamabit,
neque audiet aliquis in plateis vocem ejus :
20 arundinem quassatam non confringet,
et linum fumigans non extinguet,
donec ejiciat ad victoriam judicium :
21 et in nomine ejus gentes sperabunt.

22 Tunc oblatus est ei dæmonium habens, cæcus, et
mutus, et curavit eum ita ut loqueretur, et videret. 23 Et
stupebant omnes turbæ, et dicebant : Numquid hic est

filius David ? 24 Pharisæi autem audientes, dixerunt : Hic
non ejicit dæmones nisi in Beelzebub principe
dæmoniorum. 25 Jesus autem sciens cogitationes eorum,
dixit eis : Omne regnum divisum contra se desolabitur : et
omnis civitas vel domus divisa contra se, non stabit. 26 Et
si Satanas Satanam ejicit, adversus se divisus est :
quomodo ergo stabit regnum ejus ? 27 Et si ego in
Beelzebub ejicio dæmones, filii vestri in quo ejiciunt ?
ideo ipsi judices vestri erunt. 28 Si autem ego in Spiritu
Dei ejicio dæmones, igitur pervenit in vos regnum Dei.
29 Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis,
et vasa ejus diripere, nisi prius alligaverit fortem ? et tunc
domum illius diripiet. 30 Qui non est mecum, contra me
est ; et qui non congregat mihi, spargit. 31 Ideo dico
vobis : Omne peccatum et blasphemia remittetur
hominibus, Spiritus autem blasphemia non remittetur.
32 Et quicumque dixerit verbum contra Filium hominis,
remittetur ei : qui autem dixerit contra Spiritum Sanctum,
non remittetur ei, neque in hoc sæculo, neque in futuro.
33 Aut facite arborem bonam, et fructum ejus bonum : aut
facite arborem malam, et fructum ejus malum : siquidem
ex fructu arbor agnoscitur. 34 Progenies viperarum,
quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali ? ex
abundantia enim cordis os loquitur. 35 Bonus homo de
bono thesauro profert bona : et malus homo de malo
thesauro profert mala. 36 Dico autem vobis quoniam omne
verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent
rationem de eo in die judicii. 37 Ex verbis enim tuis
justificaberis et ex verbis tuis condemnaberis.

38 Tunc responderunt ei quidam de scribis et pharisæis,
dicentes : Magister, volumus a te signum videre. 39 Qui
respondens ait illis : Generatio mala et adultera signum
quærit : et signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ
prophetæ. 40 Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus
diebus, et tribus noctibus, sic erit Filius hominis in corde
terræ tribus diebus et tribus noctibus. 41 Viri Ninivitæ
surgent in judicio cum generatione ista, et condemnabunt

eam : quia pœnitentiam egerunt in prædicatione Jonæ, et
ecce plus quam Jonas hic. [42] Regina austri surget in
judicio cum generatione ista, et condemnabit eam : quia
venit a finibus terræ audire sapientiam Salomonis, et
ecce plus quam Salomon hic. [43] Cum autem immundus
spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida,
quærens requiem, et non invenit. [44] Tunc dicit : Revertar
in domum meam, unde exivi. Et veniens invenit eam
vacantem, scopis mundatam, et ornatam. [45] Tunc vadit, et
assumit septem alios spiritus secum nequiores se, et
intrantes habitant ibi : et fiunt novissima hominis illius
pejora prioribus. Sic erit et generationi huic pessimæ.

[46] Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater ejus et
fratres stabant foris, quærentes loqui ei. [47] Dixit autem ei
quidam : Ecce mater tua, et fratres tui foris stant
quærentes te. [48] At ipse respondens dicenti sibi, ait :
Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei ? [49] Et
extendens manum in discipulos suos, dixit : Ecce mater
mea, et fratres mei. [50] Quicumque enim fecerit
voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater,
et soror, et mater est.

Cap. 13 [1] In illo die exiens Jesus de domo, sedebat
secus mare. [2] Et congregatæ sunt ad eum turbæ multæ,
ita ut naviculam ascendens sederet : et omnis turba
stabat in littore, [3] et locutus est eis multa in parabolis,
dicens : Ecce exiit qui seminat, seminare. [4] Et dum
seminat, quædam ceciderunt secus viam, et venerunt
volucres cæli, et comederunt ea. [5] Alia autem ceciderunt
in petrosa, ubi non habebant terram multam : et continuo
exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ : [6] sole
autem orto æstuaverunt ; et quia non habebant radicem,
aruerunt. [7] Alia autem ceciderunt in spinas : et creverunt
spinæ, et suffocaverunt ea. [8] Alia autem ceciderunt in
terram bonam : et dabant fructum, aliud centesimum,
aliud sexagesimum, aliud trigesimum. [9] Qui habet aures
audiendi, audiat.

10 Et accedentes discipuli dixerunt ei : Quare in parabolis
loqueris eis ? 11 Qui respondens, ait illis : Quia vobis
datum est nosse mysteria regni cælorum : illis autem non
est datum. 12 Qui enim habet, dabitur ei, et abundabit :
qui autem non habet, et quod habet auferetur ab eo.
13 Ideo in parabolis loquor eis : quia videntes non vident,
et audientes non audiunt, neque intelligunt. 14 Et
adimpletur in eis prophetia Isaiæ, dicentis :
Auditu audietis, et non intelligetis :
et videntes videbitis, et non videbitis.
15 Incrassatum est enim cor populi hujus,
et auribus graviter audierunt,
et oculos suos clauserunt :
nequando videant oculis, et auribus audiant,
et corde intelligant, et convertantur,
et sanem eos.
16 Vestri autem beati oculi quia vident, et aures vestræ
quia audiunt. 17 Amen quippe dico vobis, quia multi
prophetæ et justi cupierunt videre quæ videtis, et non
viderunt : et audire quæ auditis, et non audierunt.

18 Vos ergo audite parabolam seminantis. 19 Omnis qui
audit verbum regni, et non intelligit, venit malus, et rapit
quod seminatum est in corde ejus : hic est qui secus viam
seminatus est. 20 Qui autem super petrosa seminatus est,
hic est qui verbum audit, et continuo cum gaudio accipit
illud : 21 non habet autem in se radicem, sed est
temporalis : facta autem tribulatione et persecutione
propter verbum, continuo scandalizatur. 22 Qui autem
seminatus est in spinis, hic est qui verbum audit, et
sollicitudo sæculi istius, et fallacia divitiarum suffocat
verbum, et sine fructu efficitur. 23 Qui vero in terram
bonam seminatus est, hic est qui audit verbum, et
intelligit, et fructum affert, et facit aliud quidem
centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud vero
trigesimum.

24 Aliam parabolam proposuit illis, dicens : Simile factum
est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen
in agro suo : 25 cum autem dormirent homines, venit
inimicus ejus, et superseminavit zizania in medio tritici, et
abiit. 26 Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset,
tunc apparuerunt et zizania. 27 Accedentes autem servi
patrisfamilias, dixerunt ei : Domine, nonne bonum semen
seminasti in agro tuo ? unde ergo habet zizania ? 28 Et ait
illis : Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei :
Vis, imus, et colligimus ea ? 29 Et ait : Non : ne forte
colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum.
30 Sinite utraque crescere usque ad messem, et in
tempore messis dicam messoribus : Colligite primum
zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum :
triticum autem congregate in horreum meum.

31 Aliam parabolam proposuit eis dicens : Simile est
regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo
seminavit in agro suo : 32 quod minimum quidem est
omnibus seminibus : cum autem creverit, majus est
omnibus oleribus, et fit arbor, ita ut volucres cæli veniant,
et habitent in ramis ejus. 33 Aliam parabolam locutus est
eis : Simile est regnum cælorum fermento, quod
acceptum mulier abscondit in farinæ satis tribus, donec
fermentatum est totum. 34 Hæc omnia locutus est Jesus in
parabolis ad turbas : et sine parabolis non loquebatur
eis : 35 ut impleretur quod dictum erat per prophetam
dicentem : Aperiam in parabolis os meum ; eructabo
abscondita a constitutione mundi.

36 Tunc, dimissis turbis, venit in domum : et accesserunt
ad eum discipuli ejus, dicentes : Edissere nobis
parabolam zizaniorum agri. 37 Qui respondens ait illis :
Qui seminat bonum semen, est Filius hominis. 38 Ager
autem est mundus. Bonum vero semen, hi sunt filii
regnum. Zizania autem, filii sunt nequam. 39 Inimicus
autem, qui seminavit ea, est diabolus. Messis vero,
consummatio sæculi est. Messores autem, angeli sunt.

40 Sicut ergo colliguntur zizania, et igni comburuntur : sic
erit in consummatione sæculi. 41 Mittet Filius hominis
angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala,
et eos qui faciunt iniquitatem : 42 et mittent eos in
caminum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. 43 Tunc
justi fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum. Qui habet
aures audiendi, audiat.

44 Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in
agro : quem qui invenit homo, abscondit, et præ gaudio
illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum
illum. 45 Iterum simile est regnum cælorum homini
negotiatori, quærenti bonas margaritas. 46 Inventa autem
una pretiosa margarita, abiit, et vendidit omnia quæ
habuit, et emit eam.

47 Iterum simile est regnum cælorum sagenæ missæ in
mare, et ex omni genere piscium congreganti. 48 Quam,
cum impleta esset, educentes, et secus littus sedentes,
elegerunt bonis in vasa, malos autem foras miserunt.
49 Sic erit in consummatione sæculi : exibunt angeli, et
separabunt malos de medio justorum, 50 et mittent eos in
caminum ignis : ibi erit fletus, et stridor dentium.
51 Intellexistis hæc omnia ? Dicunt ei : Etiam. 52 Ait illis :
Ideo omnis scriba doctus in regno cælorum, similis est
homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova et
vetera. 53 Et factum est, cum consummasset Jesus
parabolas istas, transiit inde.

54 Et veniens in patriam suam, docebat eos in synagogis
eorum, ita ut mirarentur, et dicerent : Unde huic sapientia
hæc, et virtutes ? 55 Nonne hic est fabri filius ? nonne
mater ejus dicitur Maria, et fratres ejus, Jacobus, et
Joseph, et Simon, et Judas ? 56 et sorores ejus, nonne
omnes apud nos sunt ? unde ergo huic omnia ista ? 57 Et
scandalizabantur in eo. Jesus autem dixit eis : Non est
propheta sine honore, nisi in patria sua, et in domo sua.

58 Et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem
illorum.

Cap. 14 1 In illo tempore audivit Herodes tetrarcha
famam Jesu : 2 et ait pueris suis : Hic est Joannes
Baptista : ipse surrexit a mortuis, et ideo virtutes
operantur in eo. 3 Herodes enim tenuit Joannem, et
alligavit eum : et posuit in carcerem propter Herodiadem
uxorem fratris sui. 4 Dicebat enim illi Joannes : Non licet
tibi habere eam. 5 Et volens illum occidere, timuit
populum : quia sicut prophetam eum habebant. 6 Die
autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in medio,
et placuit Herodi : 7 unde cum juramento pollicitus est ei
dare quodcumque postulasset ab eo. 8 At illa præmonita
a matre sua : Da mihi, inquit, hic in disco caput Joannis
Baptistæ. 9 Et contristatus est rex : propter juramentum
autem, et eos qui pariter recumbebant, jussit dari.
10 Misitque et decollavit Joannem in carcere. 11 Et allatum
est caput ejus in disco, et datum est puellæ, et attulit
matri suæ. 12 Et accedentes discipuli ejus, tulerunt corpus
ejus, et sepelierunt illud : et venientes nuntiaverunt Jesu.

13 Quod cum audisset Jesus, secessit inde in navicula, in
locum desertum seorsum : et cum audissent turbæ,
secutæ sunt eum pedestres de civitatibus. 14 Et exiens
vidit turbam multam, et misertus est eis, et curavit
languidos eorum. 15 Vespere autem facto, accesserunt ad
eum discipuli ejus, dicentes : Desertus est locus, et hora
jam præteriit : dimitte turbas, ut euntes in castella, emant
sibi escas. 16 Jesus autem dixit eis : Non habent necesse
ire : date illis vos manducare. 17 Responderunt ei : Non
habemus hic nisi quinque panes et duos pisces. 18 Qui ait
eis : Afferte mihi illos huc. 19 Et cum jussisset turbam
discumbere super fœnum, acceptis quinque panibus et
duobus piscibus, aspiciens in cælum benedixit, et fregit,
et dedit discipulis panes, discipuli autem turbis. 20 Et
manducaverunt omnes, et saturati sunt. Et tulerunt
reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos.

21 Manducantium autem fuit numerus quinque millia
virorum, exceptis mulieribus et parvulis.

22 Et statim compulit Jesus discipulos ascendere in
naviculam, et præcedere eum trans fretum, donec
dimitteret turbas. 23 Et dimissa turba, ascendit in montem
solus orare. Vespere autem facto solus erat ibi :
24 navicula autem in medio mari jactabatur fluctibus : erat
enim contrarius ventus. 25 Quarta enim vigilia noctis, venit
ad eos ambulans super mare. 26 Et videntes eum super
mare ambulantem, turbati sunt, dicentes : Quia
phantasma est. Et præ timore clamaverunt. 27 Statimque
Jesus locutus est eis, dicens : Habete fiduciam : ego sum,
nolite timere. 28 Respondens autem Petrus, dixit : Domine,
si tu es, jube me ad te venire super aquas. 29 At ipse ait :
Veni. Et descendens Petrus de navicula, ambulabat super
aquam ut veniret ad Jesum. 30 Videns vero ventum
validum, timuit : et cum cœpisset mergi, clamavit dicens :
Domine, salvum me fac. 31 Et continuo Jesus extendens
manum, apprehendit eum : et ait illi : Modicæ fidei, quare
dubitasti ? 32 Et cum ascendissent in naviculam, cessavit
ventus. 33 Qui autem in navicula erant, venerunt, et
adoraverunt eum, dicentes : Vere Filius Dei es. 34 Et cum
transfretassent, venerunt in terram Genesar. 35 Et cum
cognovissent eum viri loci illius, miserunt in universam
regionem illam, et obtulerunt ei omnes male habentes :
36 et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti ejus
tangerent. Et quicumque tetigerunt, salvi facti sunt.

Cap. 15 1 Tunc accesserunt ad eum ab Jerosolymis
scribæ et pharisæi, dicentes : 2 Quare discipuli tui
transgrediuntur traditionem seniorum ? non enim lavant
manus suas cum panem manducant. 3 Ipse autem
respondens ait illis : Quare et vos transgredimini
mandatum Dei propter traditionem vestram ? Nam Deus
dixit : 4 Honora patrem, et matrem : et, Qui maledixerit
patri, vel matri, morte moriatur. 5 Vos autem dicitis :
Quicumque dixerit patri, vel matri : Munus, quodcumque

est ex me, tibi proderit : 6 et non honorificavit patrem
suum, aut matrem suam : et irritum fecistis mandatum Dei
propter traditionem vestram. 7 Hypocritæ, bene
prophetavit de vobis Isaias, dicens :
8 Populus hic labiis me honorat :
cor autem eorum longe est a me.
9 Sine causa autem colunt me,
docentes doctrinas et mandata hominum.

10 Et convocatis ad se turbis, dixit eis : Audite, et
intelligite. 11 Non quod intrat in os, coinquinat hominem :
sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem.
12 Tunc accedentes discipuli ejus, dixerunt ei : Scis quia
pharisæi audito verbo hoc, scandalizati sunt ? 13 At ille
respondens ait : Omnis plantatio, quam non plantavit
Pater meus cælestis, eradicabitur. 14 Sinite illos : cæci
sunt, et duces cæcorum ; cæcus autem si cæco ducatum
præstet, ambo in foveam cadunt. 15 Respondens autem
Petrus dixit ei : Edissere nobis parabolam istam. 16 At ille
dixit : Adhuc et vos sine intellectu estis ? 17 Non intelligitis
quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, et in
secessum emittitur ? 18 Quæ autem procedunt de ore, de
corde exeunt, et ea coinquinant hominem : 19 de corde
enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria,
fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiæ :
20 hæc sunt, quæ coinquinant hominem. Non lotis autem
manibus manducare, non coinquinat hominem.

21 Et egressus inde Jesus secessit in partes Tyri et Sidonis.
22 Et ecce mulier chananæa a finibus illis egressa
clamavit, dicens ei : Miserere mei, Domine fili David : filia
mea male a dæmonio vexatur. 23 Qui non respondit ei
verbum. Et accedentes discipuli ejus rogabant eum
dicentes : Dimitte eam : quia clamat post nos. 24 Ipse
autem respondens ait : Non sum missus nisi ad oves, quæ
perierunt domus Israël. 25 At illa venit, et adoravit eum,
dicens : Domine, adjuva me. 26 Qui respondens ait : Non

est bonum sumere panem filiorum, et mittere canibus.
27 At illa dixit : Etiam Domine : nam et catelli edunt de
micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum. 28 Tunc
respondens Jesus, ait illi : O mulier, magna est fides tua :
fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia ejus ex illa hora.

29 Et cum transisset inde Jesus, venit secus mare
Galilææ : et ascendens in montem, sedebat ibi. 30 Et
accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secum
mutos, cæcos, claudos, debiles, et alios multos : et
projecerunt eos ad pedes ejus, et curavit eos, 31 ita ut
turbæ mirarentur, videntes mutos loquentes, claudos
ambulantes, cæcos videntes : et magnificabant Deum
Israël. 32 Jesus autem, convocatis discipulis suis, dixit :
Misereor turbæ, quia triduo jam perseverant mecum, et
non habent quod manducent : et dimittere eos jejunos
nolo, ne deficiant in via. 33 Et dicunt ei discipuli : Unde
ergo nobis in deserto panes tantos, ut saturemus turbam
tantam ? 34 Et ait illis Jesus : Quot habetis panes ? At illi
dixerunt : Septem, et paucos pisciculos. 35 Et præcepit
turbæ ut discumberent super terram. 36 Et accipiens
septem panes, et pisces, et gratias agens, fregit, et dedit
discipulis suis, et discipuli dederunt populo. 37 Et
comederunt omnes, et saturati sunt. Et quod superfuit de
fragmentis, tulerunt septem sportas plenas. 38 Erant
autem qui manducaverunt quatuor millia hominum, extra
parvulos et mulieres. 39 Et, dimissa turba, ascendit in
naviculam : et venit in fines Magedan.

Cap. 16 1 Et accesserunt ad eum pharisæi et
sadducæi tentantes : et rogaverunt eum ut signum de
cælo ostenderet eis. 2 At ille respondens, ait illis : Facto
vespere dicitis : Serenum erit, rubicundum est enim
cælum. 3 Et mane : Hodie tempestas, rutilat enim triste
cælum. 4 Faciem ergo cæli dijudicare nostis : signa autem
temporum non potestis scire ? Generatio mala et adultera
signum quærit : et signum non dabitur ei, nisi signum
Jonæ prophetæ. Et relictis illis, abiit.

5 Et cum venissent discipuli ejus trans fretum, obliti sunt
panes accipere. 6 Qui dixit illis : Intuemini, et cavete a
fermento pharisæorum et sadducæorum. 7 At illi
cogitabant intra se dicentes : Quia panes non accepimus.
8 Sciens autem Jesus, dixit : Quid cogitatis intra vos
modicæ fidei, quia panes non habetis ? 9 Nondum
intelligitis, neque recordamini quinque panum in quinque
millia hominum, et quot cophinos sumpsistis ? 10 neque
septem panum in quatuor millia hominum, et quot sportas
sumpsistis ? 11 Quare non intelligitis, quia non de pane
dixi vobis : Cavete a fermento pharisæorum et
sadducæorum ? 12 Tunc intellexerunt quia non dixerit
cavendum a fermento panum, sed a doctrina
pharisæorum et sadducæorum.

13 Venit autem Jesus in partes Cæsareæ Philippi : et
interrogabat discipulos suos, dicens : Quem dicunt
homines esse Filium hominis ? 14 At illi dixerunt : Alii
Joannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Jeremiam,
aut unum ex prophetis. 15 Dicit illis Jesus : Vos autem,
quem me esse dicitis ? 16 Respondens Simon Petrus dixit :
Tu es Christus, Filius Dei vivi. 17 Respondens autem Jesus,
dixit ei : Beatus es Simon Bar Jona : quia caro et sanguis
non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. 18 Et
ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram
ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non
prævalebunt adversus eam. 19 Et tibi dabo claves regni
cælorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit
ligatum et in cælis : et quodcumque solveris super terram,
erit solutum et in cælis. 20 Tunc præcepit discipulis suis ut
nemini dicerent quia ipse esset Jesus Christus.

21 Exinde cœpit Jesus ostendere discipulis suis, quia
oporteret eum ire Jerosolymam, et multa pati a
senioribus, et scribis, et principibus sacerdotum, et occidi,
et tertia die resurgere. 22 Et assumens eum Petrus, cœpit
increpare illum dicens : Absit a te, Domine : non erit tibi

hoc. [23] Qui conversus, dixit Petro : Vade post me Satana,
scandalum es mihi : quia non sapis ea quæ Dei sunt, sed
ea quæ hominum. [24] Tunc Jesus dixit discipulis suis : Si
quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat
crucem suam, et sequatur me. [25] Qui enim voluerit
animam suam salvam facere, perdet eam : qui autem
perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.
[26] Quid enim prodest homini, si mundum universum
lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur ? aut
quam dabit homo commutationem pro anima sua ?
[27] Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum
angelis suis : et tunc reddet unicuique secundum opera
ejus. [28] Amen dico vobis, sunt quidam de hic stantibus, qui
non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis
venientem in regno suo.

Cap. 17 [1] Et post dies sex assumit Jesus Petrum, et
Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et ducit illos in
montem excelsum seorsum : [2] et transfiguratus est ante
eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol : vestimenta autem
ejus facta sunt alba sicut nix. [3] Et ecce apparuerunt illis
Moyses et Elias cum eo loquentes. [4] Respondens autem
Petrus, dixit ad Jesum : Domine, bonum est nos hic esse :
si vis, faciamus tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum,
et Eliæ unum. [5] Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida
obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens : Hic est
Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui : ipsum
audite. [6] Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam,
et timuerunt valde. [7] Et accessit Jesus, et tetigit eos :
dixitque eis : Surgite, et nolite timere. [8] Levantes autem
oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Jesum. [9] Et
descendentibus illis de monte, præcepit eis Jesus,
dicens : Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis a
mortuis resurgat. [10] Et interrogaverunt eum discipuli,
dicentes : Quid ergo scribæ dicunt, quod Eliam oporteat
primum venire ? [11] At ille respondens, ait eis : Elias
quidem venturus est, et restituet omnia. [12] Dico autem
vobis, quia Elias jam venit, et non cognoverunt eum, sed

fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Sic et Filius hominis
passurus est ab eis. 13 Tunc intellexerunt discipuli, quia
de Joanne Baptista dixisset eis.

14 Et cum venisset ad turbam, accessit ad eum homo
genibus provolutus ante eum, dicens : Domine, miserere
filio meo, quia lunaticus est, et male patitur : nam sæpe
cadit in ignem, et crebro in aquam. 15 Et obtuli eum
discipulis tuis, et non potuerunt curare eum.
16 Respondens autem Jesus, ait : O generatio incredula,
et perversa, quousque ero vobiscum ? usquequo patiar
vos ? Afferte huc illum ad me. 17 Et increpavit illum Jesus,
et exiit ab eo dæmonium, et curatus est puer ex illa hora.
18 Tunc accesserunt discipuli ad Jesum secreto, et
dixerunt : Quare nos non potuimus ejicere illum ? 19 Dixit
illis Jesus : Propter incredulitatem vestram. Amen quippe
dico vobis, si habueritis fidem sicut granum sinapis,
dicetis monti huic : Transi hinc illuc, et transibit, et nihil
impossibile erit vobis. 20 Hoc autem genus non ejicitur nisi
per orationem et jejunium.

21 Conversantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Jesus :
Filius hominis tradendus est in manus hominum : 22 et
occident eum, et tertia die resurget. Et contristati sunt
vehementer.

23 Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui
didrachma accipiebant ad Petrum, et dixerunt ei :
Magister vester non solvit didrachma ? 24 Ait : Etiam. Et
cum intrasset in domum, prævenit eum Jesus, dicens :
Quid tibi videtur Simon ? reges terræ a quibus accipiunt
tributum vel censum ? a filiis suis, an ab alienis ? 25 Et ille
dixit : Ab alienis. Dixit illi Jesus : Ergo liberi sunt filii. 26 Ut
autem non scandalizemus eos, vade ad mare, et mitte
hamum : et eum piscem, qui primus ascenderit, tolle : et
aperto ore ejus, invenies staterem : illum sumens, da eis
pro me et te.

Cap. 18 1 In illa hora accesserunt discipuli ad Jesum,
dicentes : Quis, putas, major est in regno cælorum ? 2 Et
advocans Jesus parvulum, statuit eum in medio eorum,
3 et dixit : Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, et
efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum
cælorum. 4 Quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus
iste, hic est major in regno cælorum. 5 Et qui susceperit
unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit : 6 qui
autem scandalizaverit unum de pusillis istis, qui in me
credunt, expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo
ejus, et demergatur in profundum maris. 7 Væ mundo a
scandalis ! Necesse est enim ut veniant scandala :
verumtamen væ homini illi, per quem scandalum venit.
8 Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscide
eum, et projice abs te : bonum tibi est ad vitam ingredi
debilem, vel claudum, quam duas manus vel duos pedes
habentem mitti in ignem æternum. 9 Et si oculus tuus
scandalizat te, erue eum, et projice abs te : bonum tibi
est cum uno oculo in vitam intrare, quam duos oculos
habentem mitti in gehennam ignis. 10 Videte ne
contemnatis unum ex his pusillis : dico enim vobis, quia
angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei,
qui in cælis est. 11 Venit enim Filius hominis salvare quod
perierat. 12 Quid vobis videtur ? si fuerint alicui centum
oves, et erravit una ex eis : nonne relinquit nonaginta
novem in montibus, et vadit quærere eam quæ erravit ?
13 Et si contigerit ut inveniat eam : amen dico vobis, quia
gaudet super eam magis quam super nonaginta novem,
quæ non erraverunt. 14 Sic non est voluntas ante Patrem
vestrum, qui in cælis est, ut pereat unus de pusillis istis.

15 Si autem peccaverit in te frater tuus, vade, et corripe
eum inter te, et ipsum solum : si te audierit, lucratus eris
fratrem tuum. 16 Si autem te non audierit, adhibe tecum
adhuc unum, vel duos, ut in ore duorum, vel trium testium
stet omne verbum. 17 Quod si non audierit eos : dic
ecclesiæ. Si autem ecclesiam non audierit, sit tibi sicut
ethnicus et publicanus. 18 Amen dico vobis, quæcumque

alligaveritis super terram, erunt ligata et in cælo : et
quæcumque solveritis super terram, erunt soluta et in
cælo. [19] Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis
consenserint super terram, de omni re quamcumque
petierint, fiet illis a Patre meo, qui in cælis est. [20] Ubi
enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum
in medio eorum.

[21] Tunc accedens Petrus ad eum, dixit : Domine, quoties
peccabit in me frater meus, et dimittam ei ? usque
septies ? [22] Dicit illi Jesus : Non dico tibi usque septies :
sed usque septuagies septies. [23] Ideo assimilatum est
regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere
cum servis suis. [24] Et cum cœpisset rationem ponere,
oblatus est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta.
[25] Cum autem non haberet unde redderet, jussit eum
dominus ejus venundari, et uxorem ejus, et filios, et omnia
quæ habebat, et reddi. [26] Procidens autem servus ille,
orabat eum, dicens : Patientiam habe in me, et omnia
reddam tibi. [27] Misertus autem dominus servi illius, dimisit
eum, et debitum dimisit ei. [28] Egressus autem servus ille
invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum
denarios : et tenens suffocavit eum, dicens : Redde quod
debes. [29] Et procidens conservus ejus, rogabat eum,
dicens : Patientiam habe in me, et omnia reddam tibi.
[30] Ille autem noluit : sed abiit, et misit eum in carcerem
donec redderet debitum. [31] Videntes autem conservi ejus
quæ fiebant, contristati sunt valde : et venerunt, et
narraverunt domino suo omnia quæ facta fuerant. [32] Tunc
vocavit illum dominus suus : et ait illi : Serve nequam,
omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me : [33] nonne
ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui
misertus sum ? [34] Et iratus dominus ejus tradidit eum
tortoribus, quoadusque redderet universum debitum.
[35] Sic et Pater meus cælestis faciet vobis, si non
remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Cap. 19 1 Et factum est, cum consummasset Jesus
sermones istos, migravit a Galilæa, et venit in fines
Judææ trans Jordanem, 2 et secutæ sunt eum turbæ
multæ, et curavit eos ibi. 3 Et accesserunt ad eum
pharisæi tentantes eum, et dicentes : Si licet homini
dimittere uxorem suam, quacumque ex causa ? 4 Qui
respondens, ait eis : Non legistis, quia qui fecit hominem
ab initio, masculum et feminam fecit eos ? Et dixit :
5 Propter hoc dimittet homo patrem, et matrem, et
adhærebit uxori suæ, et erunt duo in carne una. 6 Itaque
jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus
conjunxit, homo non separet. 7 Dicunt illi : Quid ergo
Moyses mandavit dare libellum repudii, et dimittere ?
8 Ait illis : Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri
permisit vobis dimittere uxores vestras : ab initio autem
non fuit sic. 9 Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit
uxorem suam, nisi ob fornicationem, et aliam duxerit,
mœchatur : et qui dimissam duxerit, mœchatur. 10 Dicunt
ei discipuli ejus : Si ita est causa hominis cum uxore, non
expedit nubere. 11 Qui dixit illis : Non omnes capiunt
verbum istud, sed quibus datum est. 12 Sunt enim eunuchi,
qui de matris utero sic nati sunt : et sunt eunuchi, qui facti
sunt ab hominibus : et sunt eunuchi, qui seipsos
castraverunt propter regnum cælorum. Qui potest capere
capiat.

13 Tunc oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, et
oraret. Discipuli autem increpabant eos. 14 Jesus vero ait
eis : Sinite parvulos, et nolite eos prohibere ad me
venire : talium est enim regnum cælorum. 15 Et cum
imposuisset eis manus, abiit inde.

16 Et ecce unus accedens, ait illi : Magister bone, quid
boni faciam ut habeam vitam æternam ? 17 Qui dixit ei :
Quid me interrogas de bono ? Unus est bonus, Deus. Si
autem vis ad vitam ingredi, serva mandata. 18 Dicit illi :
Quæ ? Jesus autem dixit : Non homicidium facies ; non
adulterabis ; non facies furtum ; non falsum testimonium

dices ; 19 honora patrem tuum, et matrem tuam, et diliges
proximum tuum sicut teipsum. 20 Dicit illi adolescens :
Omnia hæc custodivi a juventute mea : quid adhuc mihi
deest ? 21 Ait illi Jesus : Si vis perfectus esse, vade, vende
quæ habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in
cælo : et veni, sequere me. 22 Cum audisset autem
adolescens verbum, abiit tristis : erat enim habens multas
possessiones. 23 Jesus autem dixit discipulis suis : Amen
dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum cælorum.
24 Et iterum dico vobis : Facilius est camelum per foramen
acus transire, quam divitem intrare in regnum cælorum.
25 Auditis autem his, discipuli mirabantur valde, dicentes :
Quis ergo poterit salvus esse ? 26 Aspiciens autem Jesus,
dixit illis : Apud homines hoc impossibile est : apud Deum
autem omnia possibilia sunt.

27 Tunc respondens Petrus, dixit ei : Ecce nos reliquimus
omnia, et secuti sumus te : quid ergo erit nobis ? 28 Jesus
autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos, qui secuti
estis me, in regeneratione cum sederit Filius hominis in
sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes
duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. 29 Et omnis
qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem,
aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter
nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam
possidebit. 30 Multi autem erunt primi novissimi, et
novissimi primi.

Cap. 20 1 Simile est regnum cælorum homini
patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios
in vineam suam. 2 Conventione autem facta cum operariis
ex denario diurno, misit eos in vineam suam. 3 Et egressus
circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos, 4 et
dixit illis : Ite et vos in vineam meam, et quod justum
fuerit dabo vobis. 5 Illi autem abierunt. Iterum autem exiit
circa sextam et nonam horam : et fecit similiter. 6 Circa
undecimam vero exiit, et invenit alios stantes, et dicit
illis : Quid hic statis tota die otiosi ? 7 Dicunt ei : Quia

nemo nos conduxit. Dicit illis : Ite et vos in vineam meam.
8 Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineæ
procuratori suo : Voca operarios, et redde illis mercedem
incipiens a novissimis usque ad primos. 9 Cum venissent
ergo qui circa undecimam horam venerant, acceperunt
singulos denarios. 10 Venientes autem et primi, arbitrati
sunt quod plus essent accepturi : acceperunt autem et
ipsi singulos denarios. 11 Et accipientes murmurabant
adversus patremfamilias, 12 dicentes : Hi novissimi una
hora fecerunt, et pares illos nobis fecisti, qui portavimus
pondus diei, et æstus. 13 At ille respondens uni eorum,
dixit : Amice, non facio tibi injuriam : nonne ex denario
convenisti mecum ? 14 Tolle quod tuum est, et vade : volo
autem et huic novissimo dare sicut et tibi. 15 Aut non licet
mihi quod volo, facere ? an oculus tuus nequam est, quia
ego bonus sum ? 16 Sic erunt novissimi primi, et primi
novissimi. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

17 Et ascendens Jesus Jerosolymam, assumpsit duodecim
discipulos secreto, et ait illis : 18 Ecce ascendimus
Jerosolymam, et Filius hominis tradetur principibus
sacerdotum, et scribis, et condemnabunt eum morte, 19 et
tradent eum gentibus ad illudendum, et flagellandum, et
crucifigendum, et tertia die resurget.

20 Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis
suis, adorans et petens aliquid ab eo. 21 Qui dixit ei : Quid
vis ? Ait illi : Dic ut sedeant hi duo filii mei, unus ad
dexteram tuam, et unus ad sinistram in regno tuo.
22 Respondens autem Jesus, dixit : Nescitis quid petatis.
Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum ? Dicunt
ei : Possumus. 23 Ait illis : Calicem quidem meum bibetis :
sedere autem ad dexteram meam vel sinistram non est
meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo.
24 Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus.
25 Jesus autem vocavit eos ad se, et ait : Scitis quia
principes gentium dominantur eorum : et qui majores
sunt, potestatem exercent in eos. 26 Non ita erit inter vos :

sed quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester
minister : 27 et qui voluerit inter vos primus esse, erit
vester servus. 28 Sicut Filius hominis non venit ministrari,
sed ministrare, et dare animam suam redemptionem pro
multis.

29 Et egredientibus illis ab Jericho, secuta est eum turba
multa, 30 et ecce duo cæci sedentes secus viam audierunt
quia Jesus transiret : et clamaverunt, dicentes : Domine,
miserere nostri, fili David. 31 Turba autem increpabat eos
ut tacerent. At illi magis clamabant, dicentes : Domine,
miserere nostri, fili David. 32 Et stetit Jesus, et vocavit eos,
et ait : Quid vultis ut faciam vobis ? 33 Dicunt illi : Domine,
ut aperiantur oculi nostri. 34 Misertus autem eorum Jesus,
tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, et secuti sunt
eum.

Cap. 21 1 Et cum appropinquassent Jerosolymis, et
venissent Bethphage ad montem Oliveti : tunc Jesus misit
duos discipulos, 2 dicens eis : Ite in castellum, quod
contra vos est, et statim invenietis asinam alligatam, et
pullum cum ea : solvite, et adducite mihi : 3 et si quis
vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet :
et confestim dimittet eos. 4 Hoc autem totum factum est,
ut adimpleretur quod dictum est per prophetam
dicentem :
5 Dicite filiæ Sion :
Ecce rex tuus venit tibi
mansuetus, sedens super asinam,
et pullum filium subjugalis.
6 Euntes autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis
Jesus. 7 Et adduxerunt asinam, et pullum : et imposuerunt
super eos vestimenta sua, et eum desuper sedere
fecerunt. 8 Plurima autem turba straverunt vestimenta sua
in via : alii autem cædebant ramos de arboribus, et
sternebant in via : 9 turbæ autem, quæ præcedebant, et
quæ sequebantur, clamabant, dicentes : Hosanna filio
David : benedictus, qui venit in nomine Domini : hosanna

in altissimis. 10 Et cum intrasset Jerosolymam, commota
est universa civitas, dicens : Quis est hic ? 11 Populi autem
dicebant : Hic est Jesus propheta a Nazareth Galilææ.
12 Et intravit Jesus in templum Dei, et ejiciebat omnes
vendentes et ementes in templo, et mensas
numulariorum, et cathedras vendentium columbas
evertit : 13 et dicit eis : Scriptum est : Domus mea domus
orationis vocabitur : vos autem fecistis illam speluncam
latronum. 14 Et accesserunt ad eum cæci, et claudi in
templo : et sanavit eos. 15 Videntes autem principes
sacerdotum et scribæ mirabilia quæ fecit, et pueros
clamantes in templo, et dicentes : Hosanna filio David :
indignati sunt, 16 et dixerunt ei : Audis quid isti dicunt ?
Jesus autem dixit eis : Utique. Numquam legistis : Quia ex
ore infantium et lactentium perfecisti laudem ? 17 Et
relictis illis, abiit foras extra civitatem in Bethaniam :
ibique mansit.

18 Mane autem revertens in civitatem, esuriit. 19 Et videns
fici arborem unam secus viam, venit ad eam : et nihil
invenit in ea nisi folia tantum, et ait illi : Numquam ex te
fructus nascatur in sempiternum. Et arefacta est continuo
ficulnea. 20 Et videntes discipuli, mirati sunt, dicentes :
Quomodo continuo aruit ? 21 Respondens autem Jesus, ait
eis : Amen dico vobis, si habueritis fidem, et non
hæsitaveritis, non solum de ficulnea facietis, sed et si
monti huic dixeritis : Tolle, et jacta te in mare, fiet. 22 Et
omnia quæcumque petieritis in oratione credentes,
accipietis.

23 Et cum venisset in templum, accesserunt ad eum
docentem principes sacerdotum, et seniores populi,
dicentes : In qua potestate hæc facis ? et quis tibi dedit
hanc potestatem ? 24 Respondens Jesus dixit eis :
Interrogabo vos et ego unum sermonem : quem si dixeritis
mihi, et ego vobis dicam in qua potestate hæc facio.
25 Baptismus Joannis unde erat ? e cælo, an ex
hominibus ? At illi cogitabant inter se, dicentes : 26 Si

dixerimus, e cælo, dicet nobis : Quare ergo non
credidistis illi ? Si autem dixerimus, ex hominibus,
timemus turbam : omnes enim habebant Joannem sicut
prophetam. 27 Et respondentes Jesu, dixerunt : Nescimus.
Ait illis et ipse : Nec ego dico vobis in qua potestate hæc
facio.

28 Quid autem vobis videtur ? Homo quidam habebat duos
filios, et accedens ad primum, dixit : Fili, vade hodie,
operare in vinea mea. 29 Ille autem respondens, ait :
Nolo. Postea autem, pœnitentia motus, abiit. 30 Accedens
autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait :
Eo, domine, et non ivit : 31 quis ex duobus fecit voluntatem
patris ? Dicunt ei : Primus. Dicit illis Jesus : Amen dico
vobis, quia publicani et meretrices præcedent vos in
regnum Dei. 32 Venit enim ad vos Joannes in via justitiæ,
et non credidistis ei : publicani autem et meretrices
crediderunt ei : vos autem videntes nec pœnitentiam
habuistis postea, ut crederetis ei.

33 Aliam parabolam audite : Homo erat paterfamilias, qui
plantavit vineam, et sepem circumdedit ei, et fodit in ea
torcular, et ædificavit turrim, et locavit eam agricolis, et
peregre profectus est. 34 Cum autem tempus fructuum
appropinquasset, misit servos suos ad agricolas, ut
acciperent fructus ejus. 35 Et agricolæ, apprehensis servis
ejus, alium ceciderunt, alium occiderunt, alium vero
lapidaverunt. 36 Iterum misit alios servos plures prioribus,
et fecerunt illis similiter. 37 Novissime autem misit ad eos
filium suum, dicens : Verebuntur filium meum. 38 Agricolæ
autem videntes filium dixerunt intra se : Hic est hæres,
venite, occidamus eum, et habebimus hæreditatem ejus.
39 Et apprehensum eum ejecerunt extra vineam, et
occiderunt. 40 Cum ergo venerit dominus vineæ, quid
faciet agricolis illis ? 41 Aiunt illi : Malos male perdet : et
vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum
temporibus suis. 42 Dicit illis Jesus : Numquam legistis in
Scripturis :

Lapidem quem reprobaverunt ædificantes,
hic factus est in caput anguli :
a Domino factum est istud,
et est mirabile in oculis nostris ?
43 Ideo dico vobis, quia auferetur a vobis regnum Dei, et
dabitur genti facienti fructus ejus. 44 Et qui ceciderit super
lapidem istum, confringetur : super quem vero ceciderit,
conteret eum. 45 Et cum audissent principes sacerdotum
et pharisæi parabolas ejus, cognoverunt quod de ipsis
diceret. 46 Et quærentes eum tenere, timuerunt turbas :
quoniam sicut prophetam eum habebant.

Cap. 22 1 Et respondens Jesus, dixit iterum in
parabolis eis, dicens : 2 Simile factum est regnum
cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. 3 Et misit
servos suos vocare invitatos ad nuptias, et nolebant
venire. 4 Iterum misit alios servos, dicens : Dicite invitatis :
Ecce prandium meum paravi, tauri mei et altilia occisa
sunt, et omnia parata : venite ad nuptias. 5 Illi autem
neglexerunt : et abierunt, alius in villam suam, alius vero
ad negotiationem suam : 6 reliqui vero tenuerunt servos
ejus, et contumeliis affectos occiderunt. 7 Rex autem cum
audisset, iratus est : et missis exercitibus suis, perdidit
homicidas illos, et civitatem illorum succendit. 8 Tunc ait
servis suis : Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui invitati
erant, non fuerunt digni : 9 ite ergo ad exitus viarum, et
quoscumque inveneritis, vocate ad nuptias. 10 Et egressi
servi ejus in vias, congregaverunt omnes quos invenerunt,
malos et bonos : et impletæ sunt nuptiæ discumbentium.
11 Intravit autem rex ut videret discumbentes, et vidit ibi
hominem non vestitum veste nuptiali. 12 Et ait illi : Amice,
quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem ? At
ille obmutuit. 13 Tunc dicit rex ministris : Ligatis manibus
et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores : ibi
erit fletus et stridor dentium. 14 Multi enim sunt vocati,
pauci vero electi.

15 Tunc abeuntes pharisæi, consilium inierunt ut caperent

eum in sermone. 16 Et mittunt ei discipulos suos cum
Herodianis, dicentes : Magister, scimus quia verax es, et
viam Dei in veritate doces, et non est tibi cura de aliquo :
non enim respicis personam hominum : 17 dic ergo nobis
quid tibi videtur, licet censum dare Cæsari, an non ?
18 Cognita autem Jesus nequitia eorum, ait : Quid me
tentatis, hypocritæ ? 19 ostendite mihi numisma census. At
illi obtulerunt ei denarium. 20 Et ait illis Jesus : Cujus est
imago hæc, et superscriptio ? 21 Dicunt ei : Cæsaris. Tunc
ait illis : Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari : et quæ
sunt Dei, Deo. 22 Et audientes mirati sunt, et relicto eo
abierunt.

23 In illo die accesserunt ad eum sadducæi, qui dicunt non
esse resurrectionem : et interrogaverunt eum,
24 dicentes : Magister, Moyses dixit : Si quis mortuus
fuerit non habens filium, ut ducat frater ejus uxorem illius,
et suscitet semen fratri suo. 25 Erant autem apud nos
septem fratres : et primus, uxore ducta, defunctus est : et
non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo.
26 Similiter secundus, et tertius usque ad septimum.
27 Novissime autem omnium et mulier defuncta est. 28 In
resurrectione ergo cujus erit de septem uxor ? omnes
enim habuerunt eam. 29 Respondens autem Jesus, ait
illis : Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei.
30 In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur :
sed erunt sicut angeli Dei in cælo. 31 De resurrectione
autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo
dicente vobis : 32 Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac,
et Deus Jacob ? Non est Deus mortuorum, sed viventium.
33 Et audientes turbæ, mirabantur in doctrina ejus.

34 Pharisæi autem audientes quod silentium imposuisset
sadducæis, convenerunt in unum : 35 et interrogavit eum
unus ex eis legis doctor, tentans eum : 36 Magister, quod
est mandatum magnum in lege ? 37 Ait illi Jesus : Diliges
Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima
tua, et in tota mente tua. 38 Hoc est maximum, et primum

mandatum. [39] Secundum autem simile est huic : Diliges
proximum tuum, sicut teipsum. [40] In his duobus mandatis
universa lex pendet, et prophetæ.

[41] Congregatis autem pharisæis, interrogavit eos Jesus,
[42] dicens : Quid vobis videtur de Christo ? cujus filius est ?
Dicunt ei : David. [43] Ait illis : Quomodo ergo David in
spiritu vocat eum Dominum, dicens : [44] Dixit Dominus
Domino meo : Sede a dextris meis, donec ponam inimicos
tuos scabellum pedum tuorum ? [45] Si ergo David vocat
eum Dominum, quomodo filius ejus est ? [46] Et nemo
poterat ei respondere verbum : neque ausus fuit
quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

Cap. 23 [1] Tunc Jesus locutus est ad turbas, et ad
discipulos suos, [2] dicens : Super cathedram Moysi
sederunt scribæ et pharisæi. [3] Omnia ergo quæcumque
dixerint vobis, servate, et facite : secundum opera vero
eorum nolite facere : dicunt enim, et non faciunt.
[4] Alligant enim onera gravia, et importabilia, et imponunt
in humeros hominum : digito autem suo nolunt ea movere.
[5] Omnia vero opera sua faciunt ut videantur ab
hominibus : dilatant enim phylacteria sua, et magnificant
fimbrias. [6] Amant autem primos recubitus in cœnis, et
primas cathedras in synagogis, [7] et salutationes in foro,
et vocari ab hominibus Rabbi. [8] Vos autem nolite vocari
Rabbi : unus est enim magister vester, omnes autem vos
fratres estis. [9] Et patrem nolite vocare vobis super
terram : unus est enim pater vester qui in cælis est.
[10] Nec vocemini magistri : quia magister vester unus est,
Christus. [11] Qui major est vestrum, erit minister vester.
[12] Qui autem se exaltaverit, humiliabitur : et qui se
humiliaverit, exaltabitur.

[13] Væ autem vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia
clauditis regnum cælorum ante homines ! vos enim non
intratis, nec introëuntes sinitis intrare. [14] Væ vobis scribæ
et pharisæi hypocritæ, quia comeditis domos viduarum,

orationes longas orantes ! propter hoc amplius accipietis
judicium. 15 Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia
circuitis mare, et aridam, ut faciatis unum proselytum, et
cum fuerit factus, facitis eum filium gehennæ duplo quam
vos. 16 Væ vobis duces cæci, qui dicitis : Quicumque
juraverit per templum, nihil est : qui autem juraverit in
auro templo, debet. 17 Stulti et cæci : quid enim majus
est ? aurum, an templum, quod sanctificat aurum ? 18 Et
quicumque juraverit in altari, nihil est : quicumque autem
juraverit in dono, quod est super illud, debet. 19 Cæci :
quid enim majus est, donum, an altare, quod sanctificat
donum ? 20 Qui ergo jurat in altari, jurat in eo, et in
omnibus quæ super illud sunt. 21 Et quicumque juraverit in
templo, jurat in illo, et in eo qui habitat in ipso : 22 et qui
jurat in cælo, jurat in throno Dei, et in eo qui sedet super
eum. 23 Væ vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, qui
decimatis mentham, et anethum, et cyminum, et
reliquistis quæ graviora sunt legis, judicium, et
misericordiam, et fidem ! hæc oportuit facere, et illa non
omittere. 24 Duces cæci, excolantes culicem, camelum
autem glutientes. 25 Væ vobis scribæ et pharisæi
hypocritæ, quia mundatis quod deforis est calicis et
paropsidis ; intus autem pleni estis rapina et immunditia !
26 Pharisæe cæce, munda prius quod intus est calicis, et
paropsidis, ut fiat id, quod deforis est, mundum. 27 Væ
vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, quia similes estis
sepulchris dealbatis, quæ a foris parent hominibus
speciosa, intus vero pleni sunt ossibus mortuorum, et omni
spurcitia ! 28 Sic et vos a foris quidem paretis hominibus
justi : intus autem pleni estis hypocrisi et iniquitate. 29 Væ
vobis scribæ et pharisæi hypocritæ, qui ædificatis
sepulchra prophetarum, et ornatis monumenta justorum,
30 et dicitis : Si fuissemus in diebus patrum nostrorum, non
essemus socii eorum in sanguine prophetarum ! 31 itaque
testimonio estis vobismetipsis, quia filii estis eorum, qui
prophetas occiderunt. 32 Et vos implete mensuram patrum
vestrorum. 33 Serpentes, genimina viperarum, quomodo
fugietis a judicio gehennæ ?

**34 Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et
scribas, et ex illis occidetis, et crucifigetis, et ex eis
flagellabitis in synagogis vestris, et persequemini de
civitate in civitatem : 35 ut veniat super vos omnis sanguis
justus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel justi
usque ad sanguinem Zachariæ, filii Barachiæ, quem
occidistis inter templum et altare. 36 Amen dico vobis,
venient hæc omnia super generationem istam.
37 Jerusalem, Jerusalem, quæ occidis prophetas, et
lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare
filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos
sub alas, et noluisti ? 38 Ecce relinquetur vobis domus
vestra deserta. 39 Dico enim vobis, non me videbitis
amodo, donec dicatis : Benedictus, qui venit in nomine
Domini.**

**Cap. 24 1 Et egressus Jesus de templo, ibat. Et
accesserunt discipuli ejus, ut ostenderent ei ædificationes
templi. 2 Ipse autem respondens dixit illis : Videtis hæc
omnia ? amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super
lapidem, qui non destruatur.**

**3 Sedente autem eo super montem Oliveti, accesserunt
ad eum discipuli secreto, dicentes : Dic nobis, quando
hæc erunt ? et quod signum adventus tui, et
consummationis sæculi ? 4 Et respondens Jesus, dixit eis :
Videte ne quis vos seducat : 5 multi enim venient in
nomine meo, dicentes : Ego sum Christus : et multos
seducent. 6 Audituri enim estis prælia, et opiniones
præliorum. Videte ne turbemini : oportet enim hæc fieri,
sed nondum est finis : 7 consurget enim gens in gentem,
et regnum in regnum, et erunt pestilentiæ, et fames, et
terræmotus per loca : 8 hæc autem omnia initia sunt
dolorum.**

**9 Tunc tradent vos in tribulationem, et occident vos : et
eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. 10 Et**

tunc scandalizabuntur multi, et invicem tradent, et odio
habebunt invicem. 11 Et multi pseudoprophetæ surgent, et
seducent multos. 12 Et quoniam abundavit iniquitas,
refrigescet caritas multorum : 13 qui autem perseveraverit
usque in finem, hic salvus erit. 14 Et prædicabitur hoc
Evangelium regni in universo orbe, in testimonium
omnibus gentibus : et tunc veniet consummatio.

15 Cum ergo videritis abominationem desolationis, quæ
dicta est a Daniele propheta, stantem in loco sancto, qui
legit, intelligat : 16 tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad
montes : 17 et qui in tecto, non descendat tollere aliquid
de domo sua : 18 et qui in agro, non revertatur tollere
tunicam suam. 19 Væ autem prægnantibus et nutrientibus
in illis diebus !

20 Orate autem ut non fiat fuga vestra in hieme, vel
sabbato : 21 erit enim tunc tribulatio magna, qualis non
fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet. 22 Et nisi
breviati fuissent dies illi, non fieret salva omnis caro : sed
propter electos breviabuntur dies illi. 23 Tunc si quis vobis
dixerit : Ecce hic est Christus, aut illic : nolite credere.
24 Surgent enim pseudochristi, et pseudoprophetæ : et
dabunt signa magna, et prodigia, ita ut in errorem
inducantur (si fieri potest) etiam electi. 25 Ecce prædixi
vobis. 26 Si ergo dixerint vobis : Ecce in deserto est, nolite
exire ; Ecce in penetralibus, nolite credere. 27 Sicut enim
fulgur exit ab oriente, et paret usque in occidentem : ita
erit et adventus Filii hominis. 28 Ubicumque fuerit corpus,
illic congregabuntur et aquilæ.

29 Statim autem post tribulationem dierum illorum sol
obscurabitur, et luna non dabit lumen suum, et stellæ
cadent de cælo, et virtutes cælorum commovebuntur :
30 et tunc parebit signum Filii hominis in cælo : et tunc
plangent omnes tribus terræ : et videbunt Filium hominis
venientem in nubibus cæli cum virtute multa et majestate.
31 Et mittet angelos suos cum tuba, et voce magna : et

congregabunt electos ejus a quatuor ventis, a summis
cælorum usque ad terminos eorum.

32 Ab arbore autem fici discite parabolam : cum jam
ramus ejus tener fuerit, et folia nata, scitis quia prope est
æstas : 33 ita et vos cum videritis hæc omnia, scitote quia
prope est, in januis. 34 Amen dico vobis, quia non
præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiant.
35 Cælum et terra transibunt, verba autem mea non
præteribunt.

36 De die autem illa et hora nemo scit, neque angeli
cælorum, nisi solus Pater. 37 Sicut autem in diebus Noë,
ita erit et adventus Filii hominis : 38 sicut enim erant in
diebus ante diluvium comedentes et bibentes, nubentes
et nuptum tradentes, usque ad eum diem, quo intravit
Noë in arcam, 39 et non cognoverunt donec venit diluvium,
et tulit omnes : ita erit et adventus Filii hominis. 40 Tunc
duo erunt in agro : unus assumetur, et unus relinquetur.
41 Duæ molentes in mola : una assumetur, et una
relinquetur.

42 Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester
venturus sit. 43 Illud autem scitote, quoniam si sciret
paterfamilias qua hora fur venturus esset, vigilaret
utique, et non sineret perfodi domum suam. 44 Ideo et vos
estote parati : quia qua nescitis hora Filius hominis
venturus est. 45 Quis, putas, est fidelis servus, et prudens,
quem constituit dominus suus super familiam suam ut det
illis cibum in tempore ? 46 Beatus ille servus, quem cum
venerit dominus ejus, invenerit sic facientem. 47 Amen
dico vobis, quoniam super omnia bona sua constituet
eum. 48 Si autem dixerit malus servus ille in corde suo :
Moram fecit dominus meus venire : 49 et cœperit
percutere conservos suos, manducet autem et bibat cum
ebriosis : 50 veniet dominus servi illius in die qua non
sperat, et hora qua ignorat : 51 et dividet eum, partemque

ejus ponet cum hypocritis : illic erit fletus et stridor
dentium.

Cap. 25 [1] Tunc simile erit regnum cælorum decem
virginibus : quæ accipientes lampades suas exierunt
obviam sponso et sponsæ. [2] Quinque autem ex eis erant
fatuæ, et quinque prudentes : [3] sed quinque fatuæ,
acceptis lampadibus, non sumpserunt oleum secum :
[4] prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum
lampadibus. [5] Moram autem faciente sponso,
dormitaverunt omnes et dormierunt. [6] Media autem nocte
clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei.
[7] Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornaverunt
lampades suas. [8] Fatuæ autem sapientibus dixerunt :
Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ
extinguuntur. [9] Responderunt prudentes, dicentes : Ne
forte non sufficiat nobis, et vobis, ite potius ad vendentes,
et emite vobis. [10] Dum autem irent emere, venit sponsus :
et quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, et
clausa est janua. [11] Novissime vero veniunt et reliquæ
virgines, dicentes : Domine, domine, aperi nobis. [12] At ille
respondens, ait : Amen dico vobis, nescio vos. [13] Vigilate
itaque, quia nescitis diem, neque horam.

[14] Sicut enim homo peregre proficiscens, vocavit servos
suos, et tradidit illis bona sua. [15] Et uni dedit quinque
talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique
secundum propriam virtutem : et profectus est statim.
[16] Abiit autem qui quinque talenta acceperat, et operatus
est in eis, et lucratus est alia quinque. [17] Similiter et qui
duo acceperat, lucratus est alia duo. [18] Qui autem unum
acceperat, abiens fodit in terram, et abscondit pecuniam
domini sui. [19] Post multum vero temporis venit dominus
servorum illorum, et posuit rationem cum eis. [20] Et
accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alia
quinque talenta, dicens : Domine, quinque talenta
tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. [21] Ait
illi dominus ejus : Euge serve bone, et fidelis : quia super

pauca fuisti fidelis, super multa te constituam ; intra in
gaudium domini tui. 22 Accessit autem et qui duo talenta
acceperat, et ait : Domine, duo talenta tradidisti mihi,
ecce alia duo lucratus sum. 23 Ait illi dominus ejus : Euge
serve bone, et fidelis : quia super pauca fuisti fidelis,
super multa te constituam ; intra in gaudium domini tui.
24 Accedens autem et qui unum talentum acceperat, ait :
Domine, scio quia homo durus es ; metis ubi non
seminasti, et congregas ubi non sparsisti : 25 et timens
abii, et abscondi talentum tuum in terra : ecce habes
quod tuum est. 26 Respondens autem dominus ejus, dixit
ei : Serve male, et piger, sciebas quia meto ubi non
semino, et congrego ubi non sparsi : 27 oportuit ergo te
committere pecuniam meam numulariis, et veniens ego
recepissem utique quod meum est cum usura. 28 Tollite
itaque ab eo talentum, et date ei qui habet decem
talenta : 29 omni enim habenti dabitur, et abundabit : ei
autem qui non habet, et quod videtur habere, auferetur
ab eo. 30 Et inutilem servum ejicite in tenebras
exteriores : illic erit fletus, et stridor dentium.

31 Cum autem venerit Filius hominis in majestate sua, et
omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem
majestatis suæ : 32 et congregabuntur ante eum omnes
gentes, et separabit eos ab invicem, sicut pastor
segregat oves ab hædis : 33 et statuet oves quidem a
dextris suis, hædos autem a sinistris. 34 Tunc dicet rex his
qui a dextris ejus erunt : Venite benedicti Patris mei,
possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi :
35 esurivi enim, et dedistis mihi manducare : sitivi, et
dedistis mihi bibere : hospes eram, et collegistis me :
36 nudus, et cooperuistis me : infirmus, et visitastis me : in
carcere eram, et venistis ad me. 37 Tunc respondebunt ei
justi, dicentes : Domine, quando te vidimus esurientem, et
pavimus te : sitientem, et dedimus tibi potum ? 38 quando
autem te vidimus hospitem, et collegimus te : aut nudum,
et cooperuimus te ? 39 aut quando te vidimus infirmum,
aut in carcere, et venimus ad te ? 40 Et respondens rex,

dicet illis : Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his
fratribus meis minimis, mihi fecistis. 41 Tunc dicet et his
qui a sinistris erunt : Discedite a me maledicti in ignem
æternum, qui paratus est diabolo, et angelis ejus :
42 esurivi enim, et non dedistis mihi manducare : sitivi, et
non desistis mihi potum : 43 hospes eram, et non
collegistis me : nudus, et non cooperuistis me : infirmus, et
in carcere, et non visitastis me. 44 Tunc respondebunt ei et
ipsi, dicentes : Domine, quando te vidimus esurientem,
aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut
in carcere, et non ministravimus tibi ? 45 Tunc respondebit
illis, dicens : Amen dico vobis : Quamdiu non fecistis uni
de minoribus his, nec mihi fecistis. 46 Et ibunt hi in
supplicium æternum : justi autem in vitam æternam.

Cap. 26 1 Et factum est : cum consummasset Jesus
sermones hos omnes, dixit discipulis suis : 2 Scitis quia
post biduum Pascha fiet, et Filius hominis tradetur ut
crucifigatur. 3 Tunc congregati sunt principes sacerdotum,
et seniores populi, in atrium principis sacerdotum, qui
dicebatur Caiphas : 4 et consilium fecerunt ut Jesum dolo
tenerent, et occiderent. 5 Dicebant autem : Non in die
festo, ne forte tumultus fieret in populo.

6 Cum autem Jesus esset in Bethania in domo Simonis
leprosi, 7 accessit ad eum mulier habens alabastrum
unguenti pretiosi, et effudit super caput ipsius
recumbentis. 8 Videntes autem discipuli, indignati sunt,
dicentes : Ut quid perditio hæc ? 9 potuit enim istud
venundari multo, et dari pauperibus. 10 Sciens autem
Jesus, ait illis : Quid molesti estis huic mulieri ? opus enim
bonum operata est in me. 11 Nam semper pauperes
habetis vobiscum : me autem non semper habetis.
12 Mittens enim hæc unguentum hoc in corpus meum, ad
sepeliendum me fecit. 13 Amen dico vobis, ubicumque
prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur
et quod hæc fecit in memoriam ejus.

14 Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Judas
Iscariotes, ad principes sacerdotum : 15 et ait illis : Quid
vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam ? At illi
constituerunt ei triginta argenteos. 16 Et exinde quærebat
opportunitatem ut eum traderet.

17 Prima autem die azymorum accesserunt discipuli ad
Jesum, dicentes : Ubi vis paremus tibi comedere Pascha ?
18 At Jesus dixit : Ite in civitatem ad quemdam, et dicite
ei : Magister dicit : Tempus meum prope est, apud te
facio Pascha cum discipulis meis. 19 Et fecerunt discipuli
sicut constituit illis Jesus, et paraverunt Pascha.
20 Vespere autem facto, discumbebat cum duodecim
discipulis suis. 21 Et edentibus illis, dixit : Amen dico vobis,
quia unus vestrum me traditurus est. 22 Et contristati
valde, cœperunt singuli dicere : Numquid ego sum
Domine ? 23 At ipse respondens, ait : Qui intingit mecum
manum in paropside, hic me tradet. 24 Filius quidem
hominis vadit, sicut scriptum est de illo : væ autem homini
illi, per quem Filius hominis tradetur ! bonum erat ei, si
natus non fuisset homo ille. 25 Respondens autem Judas,
qui tradidit eum, dixit : Numquid ego sum Rabbi ? Ait illi :
Tu dixisti.

26 Cœnantibus autem eis, accepit Jesus panem, et
benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait :
Accipite, et comedite : hoc est corpus meum. 27 Et
accipiens calicem, gratias egit : et dedit illis, dicens :
Bibite ex hoc omnes. 28 Hic est enim sanguis meus novi
testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem
peccatorum. 29 Dico autem vobis : non bibam amodo de
hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam
vobiscum novum in regno Patris mei.

30 Et hymno dicto, exierunt in montem Oliveti. 31 Tunc dicit
illis Jesus : Omnes vos scandalum patiemini in me in ista
nocte. Scriptum est enim : Percutiam pastorem, et
dispergentur oves gregis. 32 Postquam autem resurrexero,

præcedam vos in Galilæam. 33 Respondens autem Petrus,
ait illi : Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego
numquam scandalizabor. 34 Ait illi Jesus : Amen dico tibi,
quia in hac nocte, antequam gallus cantet, ter me
negabis. 35 Ait illi Petrus : Etiamsi oportuerit me mori
tecum, non te negabo. Similiter et omnes discipuli
dixerunt.

36 Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur
Gethsemani, et dixit discipulis suis : Sedete hic donec
vadam illuc, et orem. 37 Et assumpto Petro, et duobus filiis
Zebedæi, cœpit contristari et mœstus esse. 38 Tunc ait
illis : Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete
hic, et vigilate mecum. 39 Et progressus pusillum, procidit
in faciem suam, orans, et dicens : Pater mi, si possibile
est, transeat a me calix iste : verumtamen non sicut ego
volo, sed sicut tu. 40 Et venit ad discipulos suos, et invenit
eos dormientes, et dicit Petro : Sic non potuistis una hora
vigilare mecum ? 41 Vigilate, et orate ut non intretis in
tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem
infirma. 42 Iterum secundo abiit, et oravit, dicens : Pater
mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat
voluntas tua. 43 Et venit iterum, et invenit eos dormientes :
erant enim oculi eorum gravati. 44 Et relictis illis, iterum
abiit, et oravit tertio, eumdem sermonem dicens. 45 Tunc
venit ad discipulos suos, et dicit illis : Dormite jam, et
requiescite : ecce appropinquavit hora, et Filius hominis
tradetur in manus peccatorum. 46 Surgite, eamus : ecce
appropinquavit qui me tradet.

47 Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim
venit, et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus, missi
a principibus sacerdotum, et senioribus populi. 48 Qui
autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens :
Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. 49 Et
confestim accedens ad Jesum, dixit : Ave Rabbi. Et
osculatus est eum. 50 Dixitque illi Jesus : Amice, ad quid
venisti ? Tunc accesserunt, et manus injecerunt in Jesum,

et tenuerunt eum. 51 Et ecce unus ex his qui erant cum
Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, et
percutiens servum principis sacerdotum amputavit
auriculam ejus. 52 Tunc ait illi Jesus : Converte gladium
tuum in locum suum : omnes enim, qui acceperint
gladium, gladio peribunt. 53 An putas, quia non possum
rogare patrem meum, et exhibebit mihi modo plusquam
duodecim legiones angelorum ? 54 Quomodo ergo
implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri ? 55 In illa
hora dixit Jesus turbis : Tamquam ad latronem existis cum
gladiis et fustibus comprehendere me : quotidie apud vos
sedebam docens in templo, et non me tenuistis. 56 Hoc
autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturæ
prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt.

57 At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham principem
sacerdotum, ubi scribæ et seniores convenerant. 58 Petrus
autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis
sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut
videret finem. 59 Principes autem sacerdotum, et omne
concilium, quærebant falsum testimonium contra Jesum,
ut eum morti traderent : 60 et non invenerunt, cum multi
falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo
falsi testes, 61 et dixerunt : Hic dixit : Possum destruere
templum Dei, et post triduum reædificare illud. 62 Et
surgens princeps sacerdotum, ait illi : Nihil respondes ad
ea, quæ isti adversum te testificantur ? 63 Jesus autem
tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi : Adjuro te per
Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei.
64 Dicit illi Jesus : Tu dixisti. Verumtamen dico vobis,
amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis
Dei, et venientem in nubibus cæli. 65 Tunc princeps
sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens : Blasphemavit :
quid adhuc egemus testibus ? ecce nunc audistis
blasphemiam : 66 quid vobis videtur ? At illi respondentes
dixerunt : Reus est mortis. 67 Tunc exspuerunt in faciem
ejus, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in
faciem ejus dederunt, 68 dicentes : Prophetiza nobis

Christe, quis est qui te percussit ?

**69 Petrus vero sedebat foris in atrio : et accessit ad eum
una ancilla, dicens : Et tu cum Jesu Galilæo eras. 70 At ille
negavit coram omnibus, dicens : Nescio quid dicis.
71 Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, et ait
his qui erant ibi : Et hic erat cum Jesu Nazareno. 72 Et
iterum negavit cum juramento : Quia non novi hominem.
73 Et post pusillum accesserunt qui stabant, et dixerunt
Petro : Vere et tu ex illis es : nam et loquela tua
manifestum te facit. 74 Tunc cœpit detestari et jurare quia
non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. 75 Et
recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat : Priusquam
gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit
amare.**

**Cap. 27 1 Mane autem facto, consilium inierunt
omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus
Jesum, ut eum morti traderent. 2 Et vinctum adduxerunt
eum, et tradiderunt Pontio Pilato præsidi.**

**3 Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus
esset, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos
principibus sacerdotum, et senioribus, 4 dicens : Peccavi,
tradens sanguinem justum. At illi dixerunt : Quid ad nos ?
tu videris. 5 Et projectis argenteis in templo, recessit : et
abiens laqueo se suspendit. 6 Principes autem
sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt : Non licet eos
mittere in corbonam : quia pretium sanguinis est.
7 Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in
sepulturam peregrinorum. 8 Propter hoc vocatus est ager
ille, Haceldama, hoc est, Ager sanguinis, usque in
hodiernum diem. 9 Tunc impletum est quod dictum est per
Jeremiam prophetam, dicentem : Et acceperunt triginta
argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt a
filiis Israël : 10 et dederunt eos in agrum figuli, sicut
constituit mihi Dominus.**

11 Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogavit eum
præses, dicens : Tu es rex Judæorum ? Dicit illi Jesus : Tu
dicis. 12 Et cum accusaretur a principibus sacerdotum et
senioribus, nihil respondit. 13 Tunc dicit illi Pilatus : Non
audis quanta adversum te dicunt testimonia ? 14 Et non
respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur præses
vehementer. 15 Per diem autem solemnem consueverat
præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent :
16 habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur
Barrabas. 17 Congregatis ergo illis, dixit Pilatus : Quem
vultis dimittam vobis : Barabbam, an Jesum, qui dicitur
Christus ? 18 Sciebat enim quod per invidiam tradidissent
eum. 19 Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum
uxor ejus, dicens : Nihil tibi, et justo illi : multa enim passa
sum hodie per visum propter eum. 20 Principes autem
sacerdotum et seniores persuaserunt populis ut peterent
Barabbam, Jesum vero perderent. 21 Respondens autem
præses, ait illis : Quem vultis vobis de duobus dimitti ? At
illi dixerunt : Barabbam. 22 Dicit illis Pilatus : Quid igitur
faciam de Jesu, qui dicitur Christus ? 23 Dicunt omnes :
Crucifigatur. Ait illis præses : Quid enim mali fecit ? At illi
magis clamabant dicentes : Crucifigatur. 24 Videns autem
Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret :
accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens :
Innocens ego sum a sanguine justi hujus : vos videritis.
25 Et respondens universus populus, dixit : Sanguis ejus
super nos, et super filios nostros. 26 Tunc dimisit illis
Barabbam : Jesum autem flagellatum tradidit eis ut
crucifigeretur.

27 Tunc milites præsidis suscipientes Jesum in prætorium,
congregaverunt ad eum universam cohortem : 28 et
exeuntes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei,
29 et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput
ejus, et arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante
eum, illudebant ei, dicentes : Ave rex Judæorum. 30 Et
exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et
percutiebant caput ejus. 31 Et postquam illuserunt ei,

exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis
ejus, et duxerunt eum ut crucifigerent.

32 Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenæum,
nomine Simonem : hunc angariaverunt ut tolleret crucem
ejus. 33 Et venerunt in locum qui dicitur Golgotha, quod
est Calvariæ locus. 34 Et dederunt ei vinum bibere cum
felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. 35 Postquam
autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus,
sortem mittentes : ut impleretur quod dictum est per
prophetam dicentem : Diviserunt sibi vestimenta mea, et
super vestem meam miserunt sortem. 36 Et sedentes
servabant eum. 37 Et imposuerunt super caput ejus
causam ipsius scriptam : Hic est Jesus rex Judæorum.
38 Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones : unus a dextris,
et unus a sinistris. 39 Prætereuntes autem blasphemabant
eum moventes capita sua, 40 et dicentes : Vah ! qui
destruis templum Dei, et in triduo illud reædificas : salva
temetipsum : si Filius Dei es, descende de cruce.
41 Similiter et principes sacerdotum illudentes cum scribis
et senioribus dicebant : 42 Alios salvos fecit, seipsum non
potest salvum facere : si rex Israël est, descendat nunc de
cruce, et credimus ei : 43 confidit in Deo : liberet nunc, si
vult eum : dixit enim : Quia Filius Dei sum. 44 Idipsum
autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo,
improperabant ei.

45 A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super
universam terram usque ad horam nonam. 46 Et circa
horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens : Eli, Eli,
lamma sabacthani ? hoc est : Deus meus, Deus meus, ut
quid dereliquisti me ? 47 Quidam autem illic stantes, et
audientes, dicebant : Eliam vocat iste. 48 Et continuo
currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto,
et imposuit arundini, et dabat ei bibere. 49 Ceteri vero
dicebant : Sine, videamus an veniat Elias liberans eum.
50 Jesus autem iterum clamans voce magna, emisit
spiritum.

51 Et ecce velum templi scissum est in duas partes a
summo usque deorsum : et terra mota est, et petræ
scissæ sunt, 52 et monumenta aperta sunt : et multa
corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. 53 Et
exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus,
venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis.
54 Centurio autem, et qui cum eo erant, custodientes
Jesum, viso terræmotu, et his quæ fiebant, timuerunt
valde, dicentes : Vere Filius Dei erat iste.

55 Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secutæ
erant Jesum a Galilæa, ministrantes ei : 56 inter quas erat
Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Joseph mater, et
mater filiorum Zebedæi. 57 Cum autem sero factum esset,
venit quidam homo dives ab Arimathæa, nomine Joseph,
qui et ipse discipulus erat Jesu : 58 hic accessit ad
Pilatum, et petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi
corpus. 59 Et accepto corpore, Joseph involvit illud in
sindone munda, 60 et posuit illud in monumento suo novo,
quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad
ostium monumenti, et abiit. 61 Erant autem ibi Maria
Magdalene, et altera Maria, sedentes contra sepulchrum.

62 Altera autem die, quæ est post Parasceven,
convenerunt principes sacerdotum et pharisæi ad
Pilatum, 63 dicentes : Domine, recordati sumus, quia
seductor ille dixit adhuc vivens : Post tres dies resurgam.
64 Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium :
ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant
plebi : Surrexit a mortuis : et erit novissimus error pejor
priore. 65 Ait illis Pilatus : Habetis custodiam, ite,
custodite sicut scitis. 66 Illi autem abeuntes, munierunt
sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

Cap. 28 1 Vespere autem sabbati, quæ lucescit in
prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria,
videre sepulchrum. 2 Et ecce terræmotus factus est

magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo : et
accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum : 3 erat
autem aspectus ejus sicut fulgur : et vestimentum ejus
sicut nix. 4 Præ timore autem ejus exterriti sunt custodes,
et facti sunt velut mortui. 5 Respondens autem angelus
dixit mulieribus : Nolite timere vos : scio enim, quod
Jesum, qui crucifixus est, quæritis. 6 Non est hic : surrexit
enim, sicut dixit : venite, et videte locum ubi positus erat
Dominus. 7 Et cito euntes, dicite discipulis ejus quia
surrexit : et ecce præcedit vos in Galilæam : ibi eum
videbitis : ecce prædixi vobis. 8 Et exierunt cito de
monumento cum timore et gaudio magno, currentes
nuntiare discipulis ejus. 9 Et ecce Jesus occurrit illis,
dicens : Avete. Illæ autem accesserunt, et tenuerunt
pedes ejus, et adoraverunt eum. 10 Tunc ait illis Jesus :
Nolite timere : ite, nuntiare fratribus meis ut eant in
Galilæam ; ibi me videbunt.

11 Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus
venerunt in civitatem, et nuntiaverunt principibus
sacerdotum omnia quæ facta fuerant. 12 Et congregati
cum senioribus consilio accepto, pecuniam copiosam
dederunt militibus, 13 dicentes : Dicite quia discipuli ejus
nocte venerunt, et furati sunt eum, nobis dormientibus.
14 Et si hoc auditum fuerit a præside, nos suadebimus ei,
et securos vos faciemus. 15 At illi, accepta pecunia,
fecerunt sicut erant edocti. Et divulgatum est verbum
istud apud Judæos, usque in hodiernum diem. 16 Undecim
autem discipuli abierunt in Galilæam in montem ubi
constituerat illis Jesus.

17 Et videntes eum adoraverunt : quidam autem
dubitaverunt. 18 Et accedens Jesus locutus est eis, dicens :
Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra :
19 euntes ergo docete omnes gentes : baptizantes eos in
nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti : 20 docentes eos
servare omnia quæcumque mandavi vobis : et ecce ego

vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.